

A Magyar Mérnöki Kamara

ETIKAI-FEGYELMI SZABÁLYZATA

2011.

Tartalomjegyzék:

- I. Etikai-fegyelmi kódex (EK)
- II. Az etikai-fegyelmi eljárás rendje
- III. Kivonat a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvényből (Kamtv.)
- IV. Ajánlás a mérnöki, ill. építészeti szolgáltatások, ajánlatok versenyeztetésével végzett odaítélési eljárásra

I. ETIKAI-FEGYELMI KÓDEX

A mérnök a műszaki alkotás, létesítmény és termék (a továbbiakban mű) létrehozásával jelentősen hozzájárul a társadalom anyagi jólétének gyarapításához. Munkája nemcsak a most élők, hanem jövő nemzedékek életének minőségére is közvetlenül kihat. Ezért hivatását felelősséggel csak akkor gyakorolhatja, ha munkájában a magas szintű szaktudás elvszerű erkölcsi magatartással párosul. Ezt kívánja meg tőle a társadalom, ezt várják el a munkaadói, munkatársai és ügyfelei, de ezt követeli meg szakmai érdeke is. A mérnök a területi mérnöki kamara tagjaként, mind hazánkban, mind külföldön, magatartásában, munkájában és minden megnyilvánulásában őrizze a nemzeti érdekeket és értékeket és legyen lojális a kollégáival.

Etikus minden olyan tevékenység, amely - a tételes (jogi) törvénynek megfelelően és azokon túlmenően - az anyagi és szellemi javaknak a környezetvédelmi szempontok figyelembevételével melletti gyarapításával a közösségi és egyéni élet minőségének emeléséhez hozzájárul. Nem etikus, azaz etikai vétségnek minősül e Mérnöki Etikai Kódexben részletezett minden olyan rosszhiszemű, illetve hanyag tevékenység, amely az említett értékteremtést felróhatóan károsítja, gátolja, vagy elmulasztja. Szakmai fegyelmi vétség minden olyan magatartás, amely a mérnöki, illetve építészeti tevékenységre vonatkozó jogszabályok, szakmai szabályok, kamarai szabályzatok, kötelezőnek elfogadott követelmények előírásait szándékosan vagy gondatlanul megszegi.

A. ALAPVETŐ ELVEK

1. §

A mérnök hivatásának gyakorlása során az emberek biztonságát, egészségét és jólétét, a természeti környezet és az emberek javainak ésszerű védelmét tekintse minden másnál fontosabb feladatának.

A mérnök:

- a) tájékoztassa munkaadóját, illetve ügyfelét és szükség esetén a Magyar Mérnöki Kamarát, illetve az illetékes szerveket is, ha szakmai döntését oly módon másítják meg, hogy az az emberek biztonságát, egészségét, tulajdonát, vagy jólétét veszélyezteti,
- b) csak olyan műszaki dokumentáció készítésére adhat megbízást, készíthet el, vagy hagyhat jóvá, amely az érvényben lévő szabályozásokkal összhangban van és az emberek egészsége, tulajdona és jóléte szempontjából kellően biztonságos,
- c) a természeti környezetbe csak körültekintően, mérnöki igényességgel és etikusán avatkozzék be,
- d) tisztelje az elődök alkotásait, mint műszaki kulturális értékeket,
- e) a hivatalos minőségben tudomására jutott tényeket, adatokat, vagy információkat ne hozza nyilvánosságra az ügyfél, vagy a munkaadó előzetes beleegyezése nélkül, kivéve, ha a törvény, vagy jelen Kódex erre felhatalmazza, vagy kötelezi,
- f) ne engedje meg, hogy saját, vagy vállalkozása nevét olyan személlyel, vagy szervezettel összefüggésben használják, vagy hozzák üzleti kapcsolatba, amelyről jogerősen bizonyosodott, hogy csalárd, tisztességtelen üzleti, szakmai tevékenységbe bonyolódott. Ha ez mégis megtörtént, szerepét az etikai szabályok betartásával tisztázza,
- g) tevékenysége során a lehetőségeket és adottságokat figyelembe véve a gazdasági hatékonyság szempontjait maximálisan érvényesítse az általa létrehozott műszaki

alkotástól, létesítménytől és terméktől elvárt funkcionális igények kielégítésekor,

- h) akinek tudomására jut jelen Kódexnek bármely vélhető megszegése, az az erre vonatkozó információ, vagy az elvárt közreműködés biztosításával működjék együtt a Magyar Mérnöki Kamarával annak megszüntetésében,
- i) hasson oda, és munkatársaitól követelje meg, hogy a gyakorlati munka során esetleg előforduló és ismertté vált hibák ügyében intézkedés szülessen.
- j) bármely szakmai tevékenysége a saját tehetségén és tudásán alapulva a maga szellemi alkotása, amelyért köteles felelősséget vállalni, ezért az általa létrehozott terv, épület, létesítmény vagy egyéb szakmai tevékenység eredménye beleegyezése nélkül tőle el nem idegeníthető.

2. §

A mérnök tevékenységében ne lépje túl saját illetékességének határait, és ne vállaljon felkészültségét meghaladó feladatot.

A mérnök:

- a) csak akkor vállalhat el valamilyen megbízást, illetve fejthet ki tevékenységet, ha az adott szakterületre vonatkozó szakképzettséggel, és speciális szakmai gyakorlattal, jogosultsággal rendelkezik,
- b) nem írhat alá olyan tervet, vagy dokumentációt, amelyben nem illetékes, sem olyan tervet, vagy dokumentációt, amely nem irányításával és ellenőrzésével készült,
- c) csak akkor fogadhat el megbízást és vállalhat felelősséget egy teljes mű koordinálására, csak akkor írhatja alá és hitelesítheti az egész mű dokumentációját, ha annak minden egyes műszaki részét az ezt kidolgozó és megfelelő képesítéssel, valamint jogosultsággal rendelkező mérnök aláírta és hitelesítette.

3. §

A mérnök legyen tárgyilagos és ragaszkodjék az igazsághoz szakmai közleményeiben, állásfoglalásaiban és igazolások kiadásakor.

A mérnök:

- a) műszaki ügyekben bármely érdekelt fél által kezdeményezett, vagy megfizetett állásfoglalást, bírálatot, érvelést csak úgy nyilvánítson, hogy előrebocsátott magyarázattal egyértelműen megnevezi azt az érdekelt felet, akinek a képviseletében beszél, ezzel nyilvánosságra hozva az üggyel kapcsolatos minden esetleges érdekeltiségét,
- b) szakmai véleményt akkor nyilvánítson ki, ha véleménye a tények megfelelő ismeretén és tárgyi illetékességén alapul,
- c) minden általa ismert, illetve megismerhető adat feltárásával adjon hiteles véleményt,
- d) se tudatosan, se gondatlanul ne csoportosítsa olyan módon az adatokat, hogy emiatt a tudomány, illetve a gyakorlat aktuális állásától eltérő következtetések származhassanak,
- e) lényeges tények későbbi felmerülése esetén vizsgálja felül korábbi – nem mindenben helytállóknak bizonyuló – számításait, illetve megállapításait,
- f) törekedjék egyértelmű állásfoglalásra, illetve eredmény(ek)re jutni. Ha ez tényszerűen lehetetlen volna, akkor jelölje meg a bizonytalan vagy nehezen értelmezhető részletek okait, a pontosítás lehetőségeit vagy lehetetlenségét és a megoldás(ok) ajánlható változatait,
- g) vita esetén úgy tartson kapcsolatot az ügyben érdekelt felekkel, hogy eljárásának, illetve eredményeinek hitelessége és elfogulatlansága ne lehessen kérdéses,
- h) világosan és félreérthetetlenül utasítson vissza bármilyen formájú részrehajlásra irányuló befolyásolási kísérletet (vagy ilyenként értelmezhető célzást, ráutaló magatartást) és erről – adott esetben – az ellenérdekű fele(ke)t is tájékoztassa,
- i) mérnöki tevékenységével, munkatársaival kapcsolatos igazolásában, önként vagy felkérésre tett nyilatkozatában ragaszkodjon a tényekhez és azok teljeskörű feltárásához, valamint az abban elvállalt kötelezettsége teljesítéséhez.

4. §

A mérnök szakmai ügyekben mindenkor kifogástalan, elfogulatlan korrekt magatartást tanúsítson.

A mérnök:

- a) munkaadójának, illetve megbízójának tárjon fel minden általa ismert, érdekellentétet. A megfelelő időben tájékoztassa őket minden üzleti kapcsolatról, amely befolyásolhatja döntéseinek függetlenségét, vagy munkájának minőségét,
- b) pénzbeli, vagy egyéb ellenszolgáltatást egyazon tevékenység, illetve mű keretében, vagy ehhez kapcsolódóan végzett munkájáért egyidejűleg több féltől csak valamennyi érdekelt fél teljeskörű tudomásával és egyetértésével fogadhat el,

- c) se közvetlenül, se közvetve ne igényeljen, ne fogadjon el pénzbeli, vagy más ellenértéket harmadik féltől, vagy azok képviselőitől munkáltatója, vagy megbízója olyan munkájával kapcsolatban, amelyért ő a felelős,
- d) személyes előnyért ne tegyen szakmailag kifogásolható és etikátlan engedményt a munkaadója, vagy megbízója részére még akkor sem, ha ezzel állását, vagy megbízását veszélyezteti,
- e) hatóság, vagy más szervezet tagjaként, tanácsadójaként, különösen köztisztviselőként, illetve közalkalmazottként ne vegyen részt olyan szakmai munkákat illető döntések meghozatalában, amelyek kidolgozásában mérnöki működése során maga, vagy vállalkozása részt vett, és ne hozzon olyan döntést, illetve ne befolyásolja olyan döntés meghozatalát, amely cselekménye nyomán, vagy következtében ő maga, közeli hozzátartozója (Ptk. 685. § (b) bek.) vagy olyan vállalkozás, amelyiktől jövedelemhez jut, bevételre tesz szert,
- f) A mérnök ne vállaljon olyan szakmai munkát (tervezést, szakértést, földmérést, stb.), amelynek elrendelt egyeztetésében (pl. szolgáltató részéről), engedélyezésében, jóváhagyásában, hatósági felügyeletében, bírálatában személy szerint ő, vagy az őt foglalkoztató szervezetben felettese, közvetlen munkatársa, vagy beosztottai, illetve tőle függőségben levő személyek járnak, illetve jártak el,
- g) ne kérjen és ne fogadjon el szakmai megbízást olyan megbízótól, akinél vállalkozásának valamelyik vezetője, vagy tisztségviselője közreműködik,
- h) vállalásainak - függetlenül attól, hogy ezek írásbeliek, vagy szóbeliek, - tegyen eleget,
- i) szolgáltatásai díját a szakmai követelmények megfelelő teljesítéséhez szükséges munka- és költségráfordítás, a vállalt felelősség, valamint a konkrét időszak értékviszonyai alapján az MMK által kiadott ajánlott díjszabás figyelembevételével határozza meg és tudomásul veszi, hogy az ajánlott kamarai díjszabás szerinti minimális díjnál alacsonyabb ellenértékben történt vállalása esetén a kamara Érdekvégyesítő Bizottsága a szolgáltatás minőségét és értékarányát szigorúbban vizsgálhatja, minősítheti és szakmai hiányosság esetén eljárást indíthat.

5. §

A mérnök munkavállalási ügyekben kerüljön minden félrevezető cselekedetet.

A mérnök:

- a) ne hamisítsa meg és ne tegye lehetővé, hogy félreértelmezzék a maga, vagy munkatársai tudományos, vagy szakmai felkészültségét. Ne ferdítse és ne túlozza el korábbi megbízásaiban viselt felelősségét,
- b) ne ajánljon fel, ne adjon, ne kérjen és ne fogadjon el sem közvetlenül, sem közvetve semmilyen pénzádományt, amellyel befolyásolhatja, vagy amelyet a közvélemény joggal úgy értelmezhet, hogy képes befolyásolni, egy közpénzből fizetett megbízás odaítélését,
- c) a munka megszerzése érdekében ne ajánljon fel senkinek ajándékot, vagy más értékes adományt

- (pl. pénzt), kivéve, ha a díjazottat (ügynököt, ügynökséget) a juttatás (jutalék, százalék, díj) hivatalosan megilleti,
- d) ne vegyen részt olyan pályázat kiírásában, elbírálásában, amelynél joggal feltételezhető, hogy a pályázók esélyegyenlősége nem biztosított. Az

esély-egyenlőség biztosítottak fogadható el, ha a versenyeztetést a mellékelt „Ajánlás a mérnöki, ill. építészeti szolgáltatások ajánlatok versenyeztetésével végzett odaitélési eljárása” szerint végzik.

B. SZAKMAI KÖTELEZETTSÉGEK

6. §

A mérnök valamennyi szakmai kapcsolatában őrizze meg a legteljesebb függetlenségét.

A mérnök:

- ismerje el saját tévedését és tartózkodjék attól, hogy megkísérelve rossz döntésének igazolását, eltorzítsa, vagy megmásítsa a tényeket,
- hívja fel megbízói, illetve munkaadója figyelmét, ha úgy ítéli meg, hogy egy mű nem lesz sikeres,
- ne csábítson el hamis, vagy félrevezető érveléssel munkaerőt másik munkaadótól.

7. §

A mérnök:

- hivatása gyakorlása során ne sértse meg a mérnöki szakma szabályait, és kötelezőnek elfogadott követelményeit, a műszaki dokumentáció készítése és az azzal kapcsolatos ügyintézés során mindenkor az elvárható gondossággal, késedelem nélkül, körültekintéssel járjon el és adjon ügyfelének rendszeres tájékoztatást,
- mindig törekedjék a közérdeket szolgálni, ezért ne készítsen, ne írjon alá, és ne hitelesítsen olyan terveket, illetve előírásokat, amelyek az emberek egészsége és jóléte szempontjából nem kellően biztonságosak és nem felelnek meg a technika mindenkori általánosan elfogadott műszaki színvonalának,
- ha az ügyfél, vagy a munkaadó szakszerűtlen megoldáshoz ragaszkodik, akkor tájékoztassa arról az illetékes hatóságokat és az illetékes mérnöki kamarát, valamint lépjen vissza a műben való részvételtől.

8. §

A mérnök kerüljön minden olyan magatartást, vagy tevékenységet, amely a szakma hitelét rontja, vagy félrevezeti a közvéleményt.

A mérnök:

- ne tegyen a tények alapvető félremagyarázását tartalmazó, az egyértelműséghez szükséges alapvető tényeket elhallgató, vagy indokolatlan várakozások ébresztésére szánt, illetve arra alkalmas megállapításokat,
- publikációiban és szakcikkeiben mások érdemi munkáját ne tüntesse fel a saját eredményének,
- saját érdekét ne érvényesítse a szakmai becsület rovására,
- ne alkalmazzon más személyt, társaságot, vagy vállalatot fedőszervként etikátlan cselekedethez.

9. §

A mérnök jelenlegi, vagy korábbi megbízójának, beosztottjának vagy munkaadójának üzleti ügyeiről, vagy műszaki eljárásairól ne hozzon nyilvánosságra bizalmas információt azok egyetértése nélkül ellenkező szabályozás (szerződés, munkaköri leírás) hiányában mindaddig amíg az jogi védelem alatt áll. A mérnök csak munkaadója egyetértésével vehet részt olyan mű létrehozásában, amelyben a kizárólag a munkahelyén megszerezhető különleges és speciális ismereteit hasznosíthatja.

10. §

A mérnököt szakmai tevékenységében ne befolyásolják azzal ellentétes érdekek.

A mérnök:

- ne engedje, hogy az anyag-, gyártmány-, illetve szerkezetszállítók anyagi, vagy más szolgáltatással rábírják, hogy terméküket tevékenységében, vagy művében előnyben részesítse,
- olyan munkában, amelyért ő a felelős, ne fogadjon el se közvetlenül, se közvetve jutalékot, vagy juttatást olyan vállalkozóktól, akik ismert üzleti kapcsolatban vannak a mérnök megbízójával, vagy munkaadójával, a megbízója vagy munkaadója bizonyítható hozzájárulása nélkül.

11. §

A mérnök ne akarjon magának anyagi előnyt, állást, előmenetelt, megbízást szerezni más mérnökök igazságtalan bírálatával, sem más kétes módszerekkel.

A mérnök:

- ne kérjen, ne javasoljon és ne fogadjon el olyan megbízást, amely szakmai ítélőképességére nézve esetleg kompromittáló feltételhez van kötve,
- ne használja munkaadója berendezéseit, anyagain, laboratóriumát, irodahelyiségét magángyakorlat folytatására, annak engedélye nélkül,
- ne fogadjon el ellenszolgáltatást se alkalmazottól, se munkaközvetítőtől azért, mert munkát adott,
- ne bírálja alaptalanul más munkáját; ne okozzon kárt másnak azzal, hogy sérti annak szakmai hírnevét, kilátásait, munkaviszonyát, üzletmenetét.

12. §

A mérnök bízson meg a más mérnök által végzett szakszerű munkában és ismerje el mások szellemi tulajdonát.

A mérnök:

- a) saját munkájával kapcsolatban nevezze meg azt a személyt, vagy személyeket is, akiknek védett szellemi termékét, tervét, találmányát, tanulmányát vagy más alkotását munkája során tudottan felhasználta,
- b) ne másoljon le és ne használjon fel a tulajdonos kifejezett (írásban bizonyítható) engedélye nélkül semmit ami annak szellemi terméke (találmánya, terve, szoftverje, szerzői alkotása stb.),
- c) kössön előzetes egyezséget, mielőtt olyan, másokkal közös feladatot vállal, amelyhez más mérnöknek szerzői, vagy szabadalmi jogok érvényesítésére alkalmas tervei, fejlesztései, újításai, szabadalmi vannak, ezen tulajdon-, illetve használat jogára vonatkozóan,
- d) más által készített műszaki alkotás, terv újabb felhasználásában, megváltoztatásában, áttervezésében, véleményezésében úgy vegyen részt, vagy vállaljon szerepet, hogy az a korábbi tervező jogos érdekeit (pl. szerzői jogát, szóbeli vagy írásos megállapodását, tervezői díjának kiegyenlítését, stb.) ne sértse, és a mű célul kitűzött használati értékét ne csökkentse. A véleményezési tilalom nem korlátozhatja a zsűrizést.

Az alkalmazott mérnök írásban tájékoztassa felettesét, ha a más által készített műszaki alkotás, terv újabb felhasználásában, megváltoztatásában, áttervezésében annak etikusságát – a szakági részeket is beleértve – kérdésesnek látja. Ilyen munkát csak akkor végezhet, ha felettese – a tájékoztatás ellenére – igazolható módon a tevékenység folytatására utasította. Az etikátlan munkavégzés ténye megállapítható akkor is, ha

arra a mérnök beosztottként vagy vállalati érdekek miatt kényszerül.

Kivétel

- ha a véleményt, ajánlatot az arra jogosult nyomozó hatóság vagy bíróság kirendelésben kérte a jogosultsággal rendelkező szakértőtől;
 - ha a kivitelező illetékese, vagy a tervellenőr, a szakértői megbízása keretében a hatályos előírással és/vagy szabványokkal ellentétben lévő megoldást talált, javaslatot tehet javításra, gazdaságosabb megoldásra, feltéve, hogy annak teljesítését a tervezője felszólítás ellenére ésszerű határidőre nem vállalja, mert akkor ezt más jogosan megteheti.
- e) az alkalmazottja által önállóan létrehozott szellemi terméket kezelje erkölcsi szempontból az alkalmazott szellemi tulajdonaként.

13. §

A mérnök más mérnökökkel és technikusokkal információt és tapasztalatot cserélve működjék közre a szakmai hatékonyság növelésében és törekedjék arra, hogy a felügyelete alatt dolgozók szakmai fejlődésének és előrehaladásának lehetőségét biztosítsa.

A mérnök:

- a) alapos indok nélkül ne akadályozza, sőt ösztönözze beosztottait (szakmai, nyelvi) továbbtanulásukban,
- b) ne akadályozza mérnök-beosztottait, hogy szakmai és műszaki rendezvényeken részt vegyenek, előadásokat hallgassanak és tartsanak,
- c) leendő alkalmazottját lássa el minden információval a munkafeltételekre, a munkahelyi beosztására vonatkozóan, majd mint munkatársát folyamatosan tájékoztassa minden ezzel kapcsolatos változásról.

C. A JOGI SZEMÉLY NEVÉBEN ELJÁRÓ MÉRNÖK ETIKAI KÖTELEZETTSÉGEI**14. §**

A jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli társaság nevében eljáró mérnök a mérnöki etikát sértő tanácsot,

utasítást ne adjon, ilyen intézkedést ne tegyen. Vállalja a személyes etikai-fegyelmi felelősséget azokért a tettekért, amelyeket a jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli társaság nevében cselekedett.

D. A KAMARAI KÖTELEZETTSÉGEK TELJESÍTÉSE**15. §**

A mérnök:

- a) ismerje el kötelezőnek és teljesítse a kamarai törvényben, a kamara belső szabályzataiban és jogerős határozataiban a tagra/tagokra előírt kötelezettségeket, valamint az elvállalt kamarai megbízásokkal járó feladatokat (beleértve, pl. a tagdíj határidőre való megfizetését, a fegyelmi büntetés végrehajtását, a vitás ügyek egyeztetésére

közösen elfogadott „alávetési nyilatkozat” megtartását és vállaljon teljes felelősséget minden nyilatkozatáért, stb.),

- b) ne tanúsítson a kamarai tagsághoz méltatlan, vagy a tagtársakat, tisztségviselőket sértő, lejárató magatartást.

**E. A MÉRNÖKI KAMARÁK ETIKAI FEGYELMI-FELÜGYELETE ALATT ÁLLÓ,
DE MÉRNÖKI KAMARAI TAGSÁGGAL NEM RENDELKEZŐ SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ
KÜLÖN ETIKAI-FEGYELMI SZABÁLYOK**

16.§

A Magyar Mérnöki Kamara hivatalos Névjegyzékében szereplő, de kamarai tagsággal nem rendelkező személy hivatásának gyakorlása során ne sértse meg

a) a mérnöki, illetve építészeti tevékenység szakmai szabályait,

b) ne tanúsítson etikátlan magatartást, ne folytasson olyan tevékenységet, ami a Magyar Mérnöki Kamara Etikai-fegyelmi Szabályzatában megfogalmazott etikai-fegyelmi szabályokba ütközik.

c) A „mérnök” címet, annak bármely szókombinációban, illetve szóösszetételben megjelenő változatát, csak az használhatja, aki felsőfokú műszaki szakképzettséggel rendelkezik.

d) Az 1996. évi LVIII. törvény 34/ A § (1) bek. d) és e) alpontja szerinti büntetéseket a kamarai tagsággal nem rendelkező, de a kamarai „technikus végzettségűek” névjegyzékében szereplők esetében, értelemszerűen a névjegyzéki viszonyra kell alkalmazni.

II. A MAGYAR MÉRNÖKI KAMARA ETIKAI - FEGYELMI ELJÁRÁSÁNAK RENDJE*

1. Általános rendelkezések

1.1. Az etikai és fegyelmi vétség

1.1.1. Fegyelmi vétséget követ el a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészeti szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Kamtv.) 34. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint, az a tag, aki az építészeti, illetve mérnöki tevékenységre vonatkozó jogszabályok, szakmai szabályok, illetve kamarai szabályzatok rendelkezéseit szándékosan vagy gondatlanul megszegi.

1.1.2. Etikai vétséget követ el, az a kamarai tag, aki a Magyar Mérnöki Kamara Etikai – Fegyelmi Szabályzatában foglalt előírások valamelyikét szándékosan, vagy gondatlanul megszegi.

1.2. Az etikai-fegyelmi eljárás hatálya

1.2.1. A Magyar Mérnöki Kamara, valamint a területi kamarák (a továbbiakban: kamara) a tagjai között nyilvántartott mérnök(ök), és a Kamarai Tervezői és Szakértői Névjegyzékbe (a technikus végzettségük nyilvántartásába) felvett nem kamarai tag(ok), valamint a kamarai tagság nélkül, külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező, külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvényben foglaltak szerint szakmájukat határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében hazánkban gyakorló személyek ellen benyújtott etikai – fegyelmi panaszokat (a továbbiakban: panasz), a jelen kamarai etikai – fegyelmi eljárási rend szabályai szerint folytatja le.

1.2.2. A kamara által külön jogszabályok szerint vezetett névjegyzékben szereplő, de kamarai tagsággal nem rendelkező – építési műszaki ellenőri, valamint felelős műszaki vezetői szakmagyakorlásra jogosultak – elleni panaszbejelentés alapján etikai – fegyelmi eljárás (a továbbiakban: eljárás) kizárólag a 244/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet 10. §-ában foglaltak alapján folytatható le. Első fokon az illetékes területi kamara titkára, másodfokon az országos kamara főtitkára jár el és hoz határozatot. Az eljárás alá vont személlyel szemben kizárólag pénzbírság szabható ki.

1.2.3. Az eljárás alatt, a kamarai tagság megszűnése - kivéve az eljárás alá vont személy halálát -, valamint a

tagsági viszony felfüggesztése az eljárás lefolytatását nem akadályozza. Az eljárás lefolytatása és a kiszabott büntetéshez fűződő jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából az eljárás alá vont személyt úgy kell tekinteni, mintha még kamarai tag lenne, és az eljárásban kiszabott büntetést nyilvántartásba kell venni.

1.2.4. A kamara a Kamtv-ben, a hatályos alapszabályában és szabályzataiban, a Magyar Mérnöki Kamara Küldöttgyűlési határozataiban, a Magyar Mérnöki Kamara elnökségi határozataiban, a mérnökök tervezői és szakértői szakmai tevékenységét szabályozó jogszabályokban foglaltak alapján, az azokban foglalt szakmai szabályok szándékos vagy gondatlan megszegése esetén jogosult az eljárás lefolytatására.

1.3. Hatáskör, illetékesség

1.3.1. Az etikai-fegyelmi ügyeket – legalább 5 főből álló – választott etikai-fegyelmi bizottság bírálja el első és másodfokon. A bizottságok minden más kamarai testülettől és tisztségviselőtől függetlenek.

1.3.2. Az eljárást

- a) első fokon: az illetékes területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának etikai - fegyelmi tanácsa,
- b) másodfokon: az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának etikai - fegyelmi tanácsa folytatja le.
- c) Első és másodfokon az eljáró tanács elnökből és két tagból áll.
- d) Öt tagból álló etikai - fegyelmi tanács jár el másodfokon, ha az elsőfokú etikai - fegyelmi tanács a kamarából történő kizárás fegyelmi büntetést szabott ki.
- e) Az előzetes vizsgálat és az elsőfokú eljárás lefolytatására az a területi kamara illetékes, amelynek az eljárás alá vont személy a tagja, vagy a névjegyzékébe be van jegyezve.

1.3.3. A megkezdett etikai - fegyelmi ügyet annál a területi kamaránál kell befejezni, ahol az eljárás indult, függetlenül attól, hogy a panaszolt az eljárás közben más területi kamara tagjává vált.

1.3.4. A területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke hatáskörének és illetékességének meglétét hivatalból köteles vizsgálni.

1.3.5. Ha a panaszoltak több területi mérnöki kamara által nyilvántartott személyek, akkor az érintett kamarák

* az MMK 2011. május 28-i Küldöttgyűlésén elfogadott szöveg

etikai-fegyelmi bizottságainak elnökei együttesen döntenek az adott ügyben alkalmazható eljárásról. Ez lehet az eljárás átengedése, vagy közös bizottság létrehozása.

1.3.6. Ha több panaszolt ellen azonos panaszok, vagy ha ugyanazon panaszolt(ak) ellen több panasz érkezik 30 napon belül, akkor azok egy eljárásba egyesíthetők. Az ügyek egyesítése során, az utóbb érkezett panaszt kell az előbb érkezett panasz alapján indult eljárásba egyesíteni.

1.3.7. Ha ugyanazon személlyel szemben különböző ügyekben két vagy több panaszos nyújt be önálló panaszt, a panaszok nem egyesíthetők, a panaszok kivizsgálását külön eljárásokban kell lefolytatni.

1.3.8. Az eljárást

a) a területi kamara elnökével, alelnökével, titkárával, etikai-fegyelmi bizottság elnökével és tagjával, felügyelő bizottságának elnökével és tagjával szemben – ideértve az előzetes vizsgálat elrendelését is – az országos kamara etikai-fegyelmi bizottsága által kijelölt kamara,

b) az országos kamara elnökével, alelnökével, elnökségi tagjával, titkárával, etikai-fegyelmi bizottság elnökével és tagjával, felügyelő bizottságának elnökével és tagjával szemben a lakhelye szerint illetékes kamara folytatja le.

1.4. Az etikai-fegyelmi eljárás résztvevői

Az eljárás résztvevői: a panaszos, az eljárás alá vont személy (panaszolt), az illetékes etikai-fegyelmi bizottság, a vizsgálóbiztos, az etikai - fegyelmi tanács.

1.4.1. A panaszos

A panasz bejelentője a panaszos.

Panaszos lehet:

- természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet,
- a hivatalból indított vagy panaszhoz csatlakozó eljárásban – az ügyben illetékes etikai-fegyelmi bizottság elnökének és tagjainak kivételével – a kamara szerve, tisztségviselője, tagja,
- hatáskörében eljárva a szakmagyakorlási jogosultságról névjegyzéket vezető szerv, az építésügyi és építésfelügyeleti hatóságok,
- a panaszolt, az önmaga ellen kért vizsgálat esetében.

1.4.2. Az eljárás alá vont személy (panaszolt)

Az eljárás alá vont személy az a természetes személy, aki ellen a panasz irányul, és a kamara tagja, vagy a Kamara által vezetett Névjegyzékben szerepel, valamint a kamarai tagság nélkül, külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező, külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvényben foglaltak szerint szakmáját határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében hazánkban gyakorló személy.

Az eljárás alá vont személy nem lehet az ellene indult eljárásban – annak jogerős lezárása előtt – panaszos is.

1.4.3. Az etikai-fegyelmi bizottság, a vizsgálóbiztos, az etikai - fegyelmi tanács

Etikai-fegyelmi bizottság a kamara független, választott tisztségviselőkből álló bizottsága, amely a panaszos által előterjesztett panasz tárgyában dönt.

A vizsgálóbiztos az etikai-fegyelmi bizottság azon tagja, akit az etikai-fegyelmi bizottság elnöke kijelöl, és a panasz alapján köteles előzetes vizsgálatot lefolytatni és ennek keretében a tényállás megállapításához szükséges körülményeket felderíteni, az eljárás alá vont személy javára és terhére szóló bizonyítékokat beszerezni.

Az etikai – fegyelmi tanács az etikai-fegyelmi bizottság tagjaiból az etikai-fegyelmi bizottság elnöke által a befogadott panasz eldöntésére kijelölt és az 1.3.2. pont szerinti összetételű testület.

1.5. Kiszabható büntetések

1.5.1. A fegyelmi vétség esetén kiszabható büntetések

- figyelmeztetés,
- pénzbírság, amelynek mértéke legfeljebb a kiszabás időpontjában hatályos szabálysértési pénzbírság legmagasabb összegének négyszerese,
- a kamarai tisztség viselésétől való, legfeljebb egy évig terjedő eltiltás,
- a tagsági viszony legfeljebb egy évig terjedő felfüggesztése,
- a kamarából történő kizárás.

1.5.2. Etikai vétség esetén az 1.5.1. a.), b.), és c.) pontok szerinti büntetés szabható ki.

1.5.3. Pénzbírság az 1.5.1. a), c)-e) pontjaiban meghatározott büntetéssel együtt, mellékbüntetésként is alkalmazható.

1.5.4. Az 1.5.1. d)-e) pontjaiban meghatározott büntetés végrehajtása egy alkalommal legfeljebb három év időtartamra felfüggeszhető. Ha a felfüggesztés időtartama alatt jogerősen újabb etikai-fegyelmi büntetést szabnak ki, a felfüggesztett büntetést is végre kell hajtani.

1.5.5. A területi kamara titkára gondoskodik a jogerősen kiszabott etikai-fegyelmi büntetésnek a kamarai nyilvántartásban történő feltüntetéséről. A bejegyzett büntetést a nyilvántartásból öt év eltelté után törölni kell.

1.5.6. Ha 5 éven belül újabb eljárás megindítására kerül sor, az új eljárás során az a) pont szerinti büntetés nem állapítható meg.

1.5.7. A jogerősen kiszabott etikai-fegyelmi büntetésről a szakmagyakorlási jogosultságról névjegyzéket vezető szervet értesíteni kell.

1.5.8. Kamarai tagság nélkül mérnöki tevékenységet végező azon személyekkel szemben, akik a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerint a szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkeznek, és akik szakmájukat – a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló

törvény rendelkezéseire figyelemmel – határon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében kívánják gyakorolni, kizárólag az 1.5.1. b) pont szerinti büntetés szabható ki.

1.6. Összeférhetlenségi szabályok, kizárási okok

1.6.1. Az ügy intézéséből ki kell zárni, és az etikai - fegyelmi tanács elnökeként és tagjaként, valamint vizsgálóbiztosként nem járhat el,

- a) a panaszos, az eljárás alá vont személy és azok hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont],
- b) aki jogerős fegyelmi büntetés hatálya alatt áll, vagy aki ellen büntetőeljárás van folyamatban, ennek jogerős befejezéséig, illetve ha az eljárás során büntetés kiszabására került sor, a büntetés alóli mentesítésig,
- c) akinek a tanúkenti meghallgatása az eljárásban szükségessé válhat,
- d) a területi kamara elnöke, alelnöke, elnökségi tagja,
- e) a másodfokú eljárásban az, aki az elsőfokú eljárásban eljár,
- f) akitől az ügy elfogulatlan elbírálása egyéb okból nem várható.

1.6.2. Az 1.6.1. pontban meghatározottakon túlmenően nem járhat el az etikai - fegyelmi tanács tagja vizsgálóbiztosként, a vizsgálóbiztos az etikai - fegyelmi tanács tagjaként.

1.6.3. A kizárási vonatkozó rendelkezéseket a jegyzőkönyvvezetőre és a szakértőre is megfelelően alkalmazni kell.

1.6.4. A kizárási okot az érintettek kötelesek az etikai-fegyelmi bizottság elnökének bejelenteni.

1.6.5. Az eljárás alá vont személy az etikai - fegyelmi tanács elnöke, tagjai vagy a vizsgálóbiztos ellen alapos indoklással kizárási okot jelenthet be.

1.6.6. A kizárással érintett személy meghallgatása után a kizáró okról az etikai-fegyelmi bizottság elnöke határoz.

1.6.7. A területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke ellen bejelentett kizárási ok kérdésében az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke, az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke ellen bejelentett kizárási ok kérdésében az országos kamara elnökének javaslatára az országos kamara felügyelő bizottsága határoz.

1.6.8. Ha a kizárásnak a területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke, az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke vagy országos kamara felügyelő bizottsága helyt ad, kijelöli az eljáró tanácsot.

1.6.9. Ha valamennyi etikai - fegyelmi tanáccsal szemben kizáró ok áll fenn, a területi kamara elnöke az országos kamarát keresi meg más kamaránál működő etikai - fegyelmi tanács kijelölése végett.

2. Az elsőfokú eljárás

a) Az etikai - fegyelmi felelősséget az eljárás alapjául szolgáló cselekmény elkövetése idején hatályban lévő jogszabályok, kamarai szabályzatok, küldöttgyűlési és Magyar Mérnöki Kamara elnökségi határozatok szerint kell elbírálni. Ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések enyhébb elbírálást tesznek lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

b) Az eljárásban érvényesülni kell az alkotmányos elveknek, így különösen az ártatlanság vélelmének, a közvetlenségnek, a nyilvánosságának, a bizonyítási szabadságnak és a jogorvoslat lehetőségének.

c) Az eljárás alá vont személy

- ca) megismerheti az ügyre vonatkozó bizonyítékokat, azokra nyilatkozatot tehet,
- cb) az iratokba betekinthez, azokról másolatot kérhet,
- cc) az eljárás résztvevőjéhez kérdést intézhet, illetve bizonyítási indítványt terjeszthet elő,
- cd) az eljárási cselekményekben részt vehet,
- ce) az ügyben eljáró személyekkel szemben összeférhetlenségi kifogást terjeszthet elő.

d) Az eljárásban az eljárás alá vont személy helyett és nevében megbízottja vagy jogi képviselője (a továbbiakban együtt: képviselője) is eljárhat, kivéve, ha az eljárás alá vont személy személyes megjelenése, illetve meghallgatása szükséges.

e) A személyes meghallgatáson a jogi képviselő az eljárás alá vont személy helyett nem válaszolhat, válaszaihoz a személyes meghallgatás közben tanácsokat nem adhat.

A jogi képviselőnek megbízását szabályszerű ügyvédi meghatalmazás csatolásával, míg jogosultságát érvényes ügyvédi igazolványának felmutatásával igazolnia kell. Bármelyik hiányában a jogi képviselő az eljárásban nem vehet részt, semmiféle nyilatkozatot, vagy egyéb eljárási cselekményt nem tehet.

f) Az etikai - fegyelmi tárgyalás nyilvános, azonban az eljáró etikai-fegyelmi bizottság elnöke a nyilvánosságot hivatalból vagy a felek indítványára az eljárás bármely szakaszában kizárhatja, ha az a személyiségi jogok, vagy az üzleti titok védelmében szükséges.

g) A napokban megállapított határidőkbe nem számít be az a nap, amire a határidő kezdetére okot adó körülmény esik (kezdő nap). Ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő a következő munkanapon jár le. Nem számít határidő elmulasztásának, ha a beadványt a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták.

2.1. Az eljárás kezdeményezése, a panasz

2.1.1. Az eljárás, írásbeli panasz bejelentéssel kezdeményezhető annál a területi kamaránál, ahol a panaszolt kamarai tagságát, illetve szakmagyorkorlási jogosultságát nyilvántartják. A panaszt a területileg illetékes kamara etikai-fegyelmi bizottsága elnökének kell címezni és a területileg illetékes kamarához kell benyújtani.

2.1.2. Panasznak akkor van helye, ha a panaszos álláspontja szerint a panaszolt szándékosan, vagy gondatlanul megsértette a jelen szabályzat 1.1.1. és 1.1.2. pontjában foglaltakat.

2.1.3. A panasz bejelentésben a bejelentő feladata megjelölni

- a) a saját nevét és lakcímét,
- b) a panaszolt nevét és lakcímét,
- c) a panaszolt magatartást (elkövetést) és annak időpontját,
- d) a panaszolt magatartása a Magyar Mérnöki Kamara Etikai-fegyelmi Kódexének melyik pontját, milyen értelemben sérti,
- e) a sérelemre vonatkozó bizonyítékait vagy bizonyítási indítványait.

2.2. A panasz előzetes vizsgálata

2.2.1. A beérkezett panaszt a területi kamara titkára 3 munkanapon belül az etikai-fegyelmi ügyeknek nyitott külön nyilvántartóban iktatja (a továbbiakban ezt a számat az ügyben keletkezett valamennyi iraton fel kell tüntetni) és érdemi vélemény nélkül 8 munkanapon belül továbbítja az etikai-fegyelmi bizottság elnökének.

2.2.2. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke a kézhezvételtől számított 3 hónapon belül dönt az eljárás elrendeléséről, illetve megtagadásáról.

2.2.3. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke dönt arról, hogy a panaszbejelentésben kifogásolt cselekmény etikai vagy fegyelmi természetű.

2.2.4. A panaszbejelentés 2.1.3. pont szerinti kötelező tartalmi elemeinek hiánya esetén a panaszost határidő megjelölésével hiánypótlásra kell felhívni. A panaszost a felhívásban figyelmeztetni kell a határidőben nem teljesített hiánypótlás jogkövetkezményére, ami szerint a határidőben nem teljesített hiánypótlás az eljárás elrendelésének megtagadását vonja maga után.

2.2.5. Meg kell tagadni az eljárás elrendelését, ha a panasz

- a) nem tartalmazza a 2.1.3. pontban felsoroltakat, és a hiánypótlási felhívásnak panaszos nem tett eleget,
- b) nyilvánvalóan megalapozatlan, vagy a bejelentett tények alapján etikai-fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja nem állapítható meg,
- c) panaszolt cselekmény elkövetésétől számított 10 év már eltelt, vagy a panasz benyújtásától, illetve a hivatalból indult eljárás esetén a jegyzőkönyv felvételétől számított 1 éven belül nem indult meg az eljárás,
- d) bíróság, vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, kivéve, ha a panasz tárgyát képező ügynek van a kamara hatáskörébe tartozó része, melyet a panaszos konkrétan megjelölt és a folyamatban lévő egyéb eljárásoktól függetlenül kéri az etikai-fegyelmi eljárás lefolytatását,
- e) tárgyában már jogerős etikai-fegyelmi határozatot hoztak, vagy ilyen eljárás folyamatban van,
- f) nem tartozik a kamara hatáskörébe vagy illetékességébe.

2.2.6. Megtagadható az eljárás elrendelése, ha a panasz

- a) névtelen, vagy nem tartalmazza a panaszos aláírását, illetve képvisellete esetén hiányzik a meghatalmazás,
- b) visszavonásra került.

2.2.7. A területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke a hozzá beérkező panaszt nem egészítheti ki. Jogosult azonban önálló panaszt előterjeszteni abban az esetben, ha a beérkező panasz alapján további etikai - fegyelmi vétség alapos gyanúja merül fel. Az etikai-fegyelmi bizottság vagy elnöke panasz nélkül is önállóan kezdeményezhet etikai-fegyelmi eljárást a feladatkörében tudomására jutott tények alapján.

2.3. Az etikai-fegyelmi eljárás elrendelésének megtagadása

2.3.1. Az eljárás elrendelését megtagadó határozatot a területi kamara titkára 3 munkanapon belül tértivevényes küldeményként megküldi a panaszosnak és annak, aki ellen a panasz irányult.

2.3.2. Az eljárás elrendelését megtagadó határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül a panaszos kezdeményezheti az etikai-fegyelmi eljárás lefolytatását az etikai-fegyelmi bizottságnál. Az eljárás lefolytatásáról az etikai-fegyelmi bizottság szótöbbséggel dönt.

2.3.3. A 2.3.2. pont szerinti esetben az eljárás során a panaszos jár el a vizsgálóbiztos helyett, azonban a Kamtv. 35/B-35/C. § szerinti jogosítványokra és vizsgálat lefolytatására nem jogosult.

2.4. Az etikai-fegyelmi eljárás elrendelése, a megindítási határozat

2.4.1. Az eljárást etikai-fegyelmi vétség alapos gyanúja esetén, illetve ha azt az eljárás alá vont személy maga kéri, az etikai-fegyelmi bizottság elnöke írásban, határozatban rendeli el, a hozzá beérkezett írásbeli panaszbejelentés, illetve a feladatkörében tudomására jutott tények alapján.

2.4.2. Az eljárás megindításáról a határozat egy példányának megküldésével az etikai-fegyelmi bizottság elnöke 3 munkanapon belül értesíti az eljárás alá vont személyt, a panaszost, a területi kamara elnökét, valamint az etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül kijelöli a vizsgálóbiztosot.

2.4.3. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke az eljárás alá vont személynek a határozattal együtt megküldi a panasz másolatát és felhívja figyelmét, hogy 8 napon belül a panaszban foglaltakra előterjesztheti védekezését, valamint a vizsgálóbiztos személyével szemben kizárási okot jelenthet be. Egyúttal felhívja a panaszos és az eljárás alá vont személy figyelmét az eljárás költségeinek viselésére vonatkozó szabályra.

2.4.4. A panasz visszavonása az eljárás lefolytatását nem akadályozza.

2.4.5. Az eljárás megindításának kezdő időpontja a panaszoltnak szóló határozatnak és mellékleteinek

postai kézbesítését igazoló tértivevényen szereplő átvétel időpontja.

Kézbesítettnek tekintendő az ajánlott tértivevényes küldemény, ha az „nem vette át” jelzéssel érkezik vissza.

2.4.6. Az eljárást annak megindításától számított 120 napon belül be kell fejezni.

2.4.7. Az eljárás során felmerülő, a bizottság hatáskörén kívül eső irat kiegészítés (szakvélemény, hatósági irat, stb.) időtartamára, valamint a kamara mindenkor nyári és karácsonyi ügyviteli szünetére, legfeljebb 30 nappal az eljárást szüneteltetni lehet. A szünetelést elrendelő határozatot, annak meghozatalától számított 8 napon belül az érdekelt feleknek meg kell küldeni. Nem számít be a 120 napos elintézési határidőbe a postai kézbesítések időtartama sem.

2.5. A vizsgálóbiztos eljárása

2.5.1. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke a vizsgálóbiztos kijelöléséről szóló határozattal együtt az ügy összes iratanyagát, dokumentumát, bizonyítékait megküldi a vizsgálóbiztosnak.

2.5.2. A vizsgálóbiztos köteles a vizsgálatot lefolytatni és ennek keretében a tényállás megállapításához szükséges körülményeket felderíteni, az eljárás alá vont személy javára és terhére szóló bizonyítékokat beszerezni.

2.5.3. Az eljárás alá vont személyt nyilatkozattételre hívja fel azzal, hogy az ügyre vonatkozó iratokat 8 napon belül jogosult a területi kamarának megküldeni.

2.5.4. A vizsgálóbiztos meghallgathatja a panaszost (sértettet), az eljárás alá vont személyt és az általuk megjelölt tanúkat, megvizsgálja a rendelkezésre bocsátott iratokat, szükség esetén szakértő közreműködését veheti igénybe. A vizsgálóbiztos vizsgálatának nem akadályozza, ha az eljárás alá vont személy a meghallgatáson nem jelent meg, vagy nem nyilatkozik. Erről az eljárás alá vont személyt tájékoztatni kell.

2.5.5. Az eljárási cselekményekről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvet a meghallgatott személy, a vizsgálóbiztos, valamint a jegyzőkönyvvezető írja alá.

2.5.6. A vizsgálóbiztos az eljárás eredményéről összefoglaló jelentést készít és az iratokat indítványával együtt az etikai-fegyelmi bizottság elnökének átadja.

2.5.7. A vizsgálatot 30 nap alatt be kell fejezni. Ez a határidő indokolt esetben egy alkalommal, a területi kamara elnöke által 30 nappal meghosszabbítható.

2.5.8. A vizsgálat időtartama az eljárás alá vont személy számára a 2.4.3. és 2.5.3. pontokban biztosított határidők leteltétől kezdődik.

2.6. Az etikai-fegyelmi bizottság eljárása

2.6.1. Az etikai-fegyelmi bizottság határozatképes, ha tagjaiból legalább 3 fő jelen van, ide nem számítva a vizsgálóbiztosot.

2.6.2. Szavazategyenlőség esetén az etikai-fegyelmi bizottság elnökének szavazata dönt.

2.6.3. Az etikai-fegyelmi bizottság határozatba foglalt többségi döntéssel a vizsgálat alapján 8 napon belül

- a) megszünteti az eljárást,
- b) elrendeli az etikai-fegyelmi tárgyalás megtartását,
- c) etikai-fegyelmi tárgyalás nélküli figyelmeztetés büntetés megállapítását kezdeményezi.

2.6.4. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke a bizottság határozatáról az eljárás alá vont személyt és a panaszost 8 napon belül értesíti. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke az etikai-fegyelmi tárgyalás megtartásának elrendelésével egyidejűleg kijelöli az etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül az eljáró etikai - fegyelmi tanács (a továbbiakban: eljáró tanács) elnökét és tagjait.

2.6.5. Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke felhívja az eljárás alá vont személyt a figyelmét arra, hogy 8 napon belül az eljáró tanács elnökével és tagjaival szemben kizárási okot jelenthet be.

2.7. Az eljáró tanács eljárása

2.7.1. Az eljáró tanácsot a kijelölt elnök 8 napon belül tájékoztatja az ügyről, feltárja az esetleges összeférhetlenségeit és gondoskodik az etikai-fegyelmi bizottság elnökével együtt az emiatt kizárt tag helyett másik tag kijelöléséről, továbbá az esetleg szükséges iratok, információk beszerzéséről.

2.7.2. Az eljáró tanács elnöke az eljáró tanács többségi határozatának megfelelően

- a) tárgyalás nélkül figyelmeztetés büntetés megállapítását kezdeményezheti az eljáró tanácsban,
- b) határozattal kitzúzi az etikai-fegyelmi tárgyalást, megidézi az eljárás alá vont személyt, a képviselőjét, a tanúkat, a vizsgálóbiztosot, és további bizonyítást rendelhet el. Az eljáró tanács elnöke intézkedéseiről a vizsgálóbiztosot értesíti.

2.7.3. Az eljáró tanács tárgyalás tartása nélkül figyelmeztetést állapít meg, ha az eljárás alá vont személy a fegyelmi vétség elkövetését elismerte, a fegyelmi vétség egyértelmű és a köteleességszegés kisebb súlyú.

2.7.4. Ha a figyelmeztetésről szóló határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont személy vagy képviselője tárgyalás tartását kéri, a figyelmeztetés hatályát veszti és az eljáró tanács elnöke tárgyalást tűz ki, és erről a vizsgálóbiztosot értesíti.

2.7.5. Az előkészített ügy tárgyalására az eljáró tanács elnöke határnapot tűz ki, és arra legalább 8 nappal korábban postázva megidézi a panaszost, a panaszoltat (feleket), esetleges képviselőiket, a tanúkat, a kamara titkárát, szükség esetén a szakmai

tagozat képviselőjét és igénybe vehet – lehetőleg a kamarai tagok közül – szakértőt és jogi szakértőt.

2.7.6. A felek távolmaradása az eljárás lefolytatását nem akadályozza.

2.7.7. Az eljáró tanács elnöke az eljárás alá vont személyt az idézéssel egyidejűleg tájékoztatja, hogy a vizsgálóbiztos jelentésére legkésőbb a tárgyaláson észrevételt tehet. Figyelmezteti arra is, hogy ha alapos ok nélkül az eljárásban nem vesz részt, ez az eljárás lefolytatását nem akadályozza.

2.7.8. Ha az eljárás alá vont személy a szabályszerű idézés ellenére a fegyelmi tárgyaláson nem jelenik meg, azt távollétében is meg lehet tartani.

2.8. Az etikai-fegyelmi tárgyalás

2.8.1. A vizsgálóbiztos, az eljárás alá vont személy és képviselője az etikai-fegyelmi tárgyalás (a továbbiakban: tárgyalás) bármely szakában bizonyítási indítványt tehet.

2.8.2. A tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amit az eljáró tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető ír alá. Az eljáró tanács elrendelheti a tárgyalás anyagának hangszalagra történő rögzítését. Ez esetben a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet 8 napon belül el kell készíteni.

2.8.3. Ha más hatóság eljárása érintheti az etikai - fegyelmi ügy eldöntését, az eljáró tanács elrendelheti az eljárás felfüggesztését a bíróság vagy más hatóság előtt folyamatban lévő ügy jogerős befejezéséig. Az eljárás felfüggesztéséről az eljárás alá vont személyt, a panaszost és a vizsgálóbiztoszt értesíteni kell.

2.8.4. Ha az eljárás alá vont személlyel szemben szándékos vagy olyan gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt emelt vádat az ügyész, amelynek büntetési tétele háromévi szabadságvesztésnél súlyosabb, az eljáró tanács ideiglenes intézkedéssel az eljárás alá vont személy kamarai tagságát azonnali hatállyal felfüggeszti és a tevékenységének végzésére való jogosultságának felfüggesztését kezdeményezi a jogosultságról névjegyzéket vezető szervnél.

A felfüggesztésről szóló határozatot 5 napon belül az eljárás alá vont személynek kézbesíteni kell, aki a határozat ellen 8 napon belül fellebbezést terjeszthet elő a másodfokon eljáró tanácshoz.

Az ideiglenes intézkedés mindaddig hatályban marad, amíg azt az eljáró tanács határozatában hatályon kívül nem helyezi.

2.8.5. A tárgyaláson meg kell hallgatni a megjelent feleket és képviselőiket, akik egymás előadására, nyilatkozatára, védekezésére észrevételeket tehetnek. Az eljáró tanács tagjai kérdéseket tehetnek fel minden jelenlévőhöz, majd zárt körben (a felek és képviselőik kizárásával) határozatot hoznak, amennyiben egyhangú döntést alakítottak ki.

Eltérő vélemények esetén a határozatot szótöbbséggel kell hozni, de az eljáró tanács bármely tagjának kérésére a területi kamara teljes etikai-fegyelmi bizottság ülése hoz szótöbbséggel határozatot.

2.8.6. Ha a tárgyalás meghallgatásán a panaszos nem jelenik meg, akkor az eljáró tanács a személyes meghallgatása nélkül, a panasz és a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

2.8.7. Ha a tárgyalás meghallgatásán az eljárás alá vont személy szabályszerű értesítés ellenére nem jelenik meg és távolmaradását előzetesen nem mentette ki, akkor az eljáró tanács ezt akként tekinti, hogy a panaszban foglaltakat nem vitatja, és a védekezés ezen jogáról lemond.

2.8.8. A tárgyalást az eljáró tanács elnöke vezeti, ügyel a tárgyalás rendjének betartására és kihirdeti az eljáró tanács határozatát.

2.8.9. A tárgyaláson az eljáró tanács egyik tagja ismerteti a panaszt, valamint a rendelkezésre álló nyilatkozatokat.

2.8.10. Az eljáró tanács elnöke ezt követően meghallgatja a panaszost, az eljárás alá vont személyt, a vizsgálóbiztoszt, a jelenlévő tanúkat, a szakértőt.

2.8.11. Az eljárás alá vont személyhez az eljáró tanács tagjai, a vizsgálóbiztos illetve az eljárás alá vont személy jogi képviselője kérdéseket tehet fel.

A panaszoshoz, a tanúhoz az eljáró tanács tagjai, a vizsgálóbiztos, az eljárás alá vont személy és jogi képviselője kérdéseket intézhet.

2.8.12. A vizsgálóbiztos, az eljárás alá vont személy vagy jogi képviselője a tárgyaláson bizonyítási indítványt tehet. A bizonyítási indítványt az eljáró tanács elnöke elutasíthatja, ha az nyilvánvalóan az eljárás elhúzását célozza, vagy nem tartozik az eljárás tárgyához. A bizonyítási indítvány elutasítását az eljárást befejező határozatban indokolni kell.

2.8.13. Az eljáró tanács az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok az érdemi döntés meghozatalához nem elegendőek, bizonyítást folytat le. Szabadon felhasználható minden olyan bizonyítási eszköz, amely a tényállás megállapítására alkalmas lehet.

2.8.14. Az eljáró tanács a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli és az ezen alapuló meggyőződése alapján állapítja meg a tényállást.

2.9. Az etikai-fegyelmi határozat

2.9.1. Az eljárást minden esetben határozattal kell befejezni. A határozatot kizárólag az eljáró tanács tagjai hozzák, a határozatot az eljáró tanács elnöke írja alá. A vizsgálóbiztos a határozathozatalban nem vehet részt.

2.9.2. Az eljáró tanács határozatát szótöbbséggel hozza. Egyenlőség esetén az elnök szavazata a döntő.

2.9.3. Az eljáró tanács határozatát az eljáró tanács elnöke a tárgyaláson szóban kihirdeti. A szóban kihirdetett határozatot a jegyzőkönyvvezető 8 munkanapon belül köteles a tárgyalási jegyzőkönyv keretében vagy külön írásban foglalni.

2.9.4. Az eljáró tanács határozatában

- a) az eljárást megszünteti,
- b) az eljárás alá vont személyt elmarasztalja és az 1.5. pontban meghatározott büntetés valamelyikét szabja ki.

2.9.5. A határozat rendelkező része tartalmazza

- a) az eljárás alá vont személy nevét, lakcímét (székhelyét), kamarai tagságának nyilvántartási számát, szükség esetén a jogosultsága megnevezését, névjegyzéki nyilvántartási számát,
- b) az eljáró tanács döntését arról, hogy az eljárás alá vont személyt vétkesnek nyilvánítja, és etikai - fegyelmi büntetést szab ki, vagy a megindított eljárást megszünteti,
- c) az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezését, vétkesség megállapítása esetén azt a körülményt, hogy az etikai - fegyelmi vétséget az eljárás alá vont személy szándékosan vagy gondatlanul követte el, tételesen felsorolva, hogy mely magatartás melyik etikai – fegyelmi vétség elkövetését jelenti és több etikai - fegyelmi tényállás esetén az elkövetett etikai - fegyelmi vétségek számát,
- e) a kiszabott etikai - fegyelmi büntetést, utalást az érdemi döntés alapját képező jogszabályi és egyéb rendelkezésekre,
- f) az eljárási költségek viselésének módját, és mértékét,
- g) tájékoztatást arról, hogy a határozat ellen az eljárás alá vont személy és képviselője, valamint a panaszos a kézbesítéstől számított 15 napon mely szervhez belül fellebbezhet.

2.9.6. A határozat indoklási része tartalmazza

- a) a tényállást és annak bizonyítékait (okiratok, tanúk, szakvélemények értékelését),
- b) a levont ténybeli és jogi következtetést,
- c) az etikai – fegyelmi büntetés kiszabása esetén a súlyosbító és enyhítő körülményeket,
- d) az alkalmazott etikai-fegyelmi kódex megsértett előírásának megjelölését.

2.9.7. Ha ugyanazon eljárás kettő vagy több eljárás alá vont személlyel szemben folyik, akkor mindegyikkel szemben ugyanazon eljárásban, de önálló határozatot kell hozni.

2.9.8. A területi kamara titkára az etikai-fegyelmi határozatot a tárgyalás befejezése után 15 napon belül tértivevényes küldeményként megküldi az eljárás alá vont személynek és képviselőjének, a vizsgálóbiztosnak, valamint a panaszosnak.

2.9.9 A határozat kézbesítettnek tekintendő, ha az az eljárás alá vont személy által megjelölt címre lett kézbesítve és onnan a tértivevény átvette, nem kereste, elköltözött vagy ismeretlen jelzéssel érkezik vissza.

2.10. Fellebbezés

2.10.1. Az első fokon eljáró tanács határozata ellen a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont személy, a képviselője, a vizsgálóbiztos, valamint a panaszos a Magyar Mérnöki Kamara Etikai-fegyelmi Bizottsága (a továbbiakban:

MMK EFB) elnökéhez fellebbezhet. A fellebbezés a határozat jogerőre emelkedésére halasztó hatályú.

2.10.2. A fellebbezést a MMK EFB elnökének címezve az első fokon eljáró területi kamara titkárához kell benyújtani eggyel több példányszámban, mint ahány fél az első fokú etikai-fegyelmi eljárásban részt vett.

2.10.3. A területi kamara titkára a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül köteles a fellebbezést az ügyben keletkezett összes iratával, iratjegyzékével együtt a MMK EFB elnökének felterjeszteni.

3. A másodfokú eljárás

Ha másodfokú eljárásban a 3.1. – 3.5. pontok másként nem rendelkeznek, az elsőfokú eljárás rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

3.1. Az etikai-fegyelmi bizottság eljárása

3.1.1. A MMK EFB elnöke a fellebbezés kézhezvételétől számított 5 napon belül megvizsgálja, hogy a fellebbezést szabályszerűen és határidőben nyújtották-e be.

3.1.2. A MMK EFB elnöke a 3.1.1. pontban meghatározott határidőn belül határozatban elindítja a másodfokú eljárást és kijelöli az országos kamara etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül a másodfokon eljáró tanácsot és annak elnökét, valamint a vizsgálóbiztosot.

3.1.3. A határozatot a MMK EFB elnöke 5 napon belül megküldeni az eljáró tanácsnak és elnökének, a vizsgálóbiztosnak és a panaszosnak és az eljárás alá vont személynek.

3.1.4. A határozatban tájékoztatni kell a panaszost és az eljárás alá vont személyt arról, hogy az eljáró tanács tagjaival és a vizsgálóbiztos személyével szemben fennálló esetleges összeférhetlenségi kifogásaikat 8 napon belül tehetik meg.

3.1.5. A panaszosnak és az eljárás alá vont személynek a határozat megküldésével egyidejűleg meg kell küldeni a fellebbezést és annak mellékleteit azzal, hogy a fellebbezésre az ellenérdekű fél 15 napon belül észrevételt tehet.

3.1.6. Abban az esetben, ha a 3.1.4. pontban meghatározott határidőn belül a kijelölt személyekkel szemben nem jelentettek be összeférhetlenségi kifogást, a MMK EFB elnöke a 3.1.4. pontban meghatározott határidőt követő 8 napon belül a vizsgálóbiztos részére megküldi az ügy iratait azzal, hogy a fellebbezésre észrevételeit annak kézhezvételétől számított 15 napon belül tegye meg.

3.1.7. Abban az esetben, ha a 3.1.4. pontban meghatározott határidőn belül a kijelölt személyekkel szemben bejelentettek összeférhetlenségi kifogást, a

MMK EFB elnöke gondoskodik az új személyek kijelöléséről.

3.2. Az eljáró tanács eljárása

3.2.1. A másodfokon eljáró tanács tárgyaláson kívül hozott határozattal elutasítja a fellebbezést, ha az elkésett, vagy ha azt nem az eljárás kezdeményezésére jogosult terjesztette elő.

3.2.2. A rendelkezésre álló határidő elmulasztásától számított 30 napon belül igazolási kérelemnek van helye.

3.2.3. Az igazolási kérelmet méltányosan kell elbírálni.

3.3. Az etikai-fegyelmi tárgyalás

3.3.1. A másodfokú eljárás során tartott tárgyalásról, meghallgatásról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyre vonatkozóan a 2.8. pontban foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

3.3.2. A másodfokon eljáró tanács a fellebbezés vonatkozásában, de nemcsak a fellebbezés tárgyában - áttekintve az egész etikai-fegyelmi ügyet - a panasz és az elsőfokú vizsgálóbiztosi jelentés megállapításaira alapozva elsősorban az elsőfokú eljárás iratanyaga alapján hozza meg döntését.

3.3.3. A másodfokú eljárás során a vizsgálóbiztos, az eljárás alá vont személy és képviselője az eljárás bármely szakaszában bizonyítási indítványt tehet.

3.3.4. A másodfokon eljáró tanács a tényállás tisztázása, vagy kiegészítése érdekében ismételten meghallgathatja a panaszost, az eljárás alá vont személyt, illetőleg a tanukat, további iratok beszerzését vagy bekérését rendelheti el.

3.4. Az etikai-fegyelmi határozat

3.4.1. A másodfokú eljárást minden esetben határozattal kell befejezni.

3.4.2. A határozatot kizárólag az eljáró tanács tagjai hozzák, a határozatot az eljáró tanács elnöke hirdeti ki és írja alá.

3.4.3. Az eljáró tanács az elsőfokú határozatot

- a) helyben hagyja,
- b) megváltoztatja, vagy
- c) megsemmisíti.

3.4.4. Ha az elsőfokú határozat megalapozatlan, a tényállás nincs felderítve vagy hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, illetve helytelen ténybeli következtetést tartalmaz – és a helyes tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy részbizonyítás felvétele útján nem állapítható meg – az eljáró tanács az elsőfokú etikai - fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezi és az elsőfokú etikai - fegyelmi tanácsot új eljárásra utasítja.

3.4.5. Hatályon kívül kell helyezni az elsőfokú határozatot akkor is, ha azt az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésével hozták meg.

3.4.6. A 2.9. pontban foglaltakat a másodfokú határozatra is megfelelően alkalmazni kell.

3.5. Az eljárás szüneteltetése

3.5.1. Az eljárás során felmerülő, az eljáró tanács hatáskörén kívül eső irat kiegészítésének vagy beszerzésének (pl. szakvélemény, hatósági irat, stb.) időtartamára, valamint a kamara mindenkor nyári és karácsonyi ügyviteli szünetére, de legfeljebb 30 napra az eljárást szüneteltetni lehet.

3.5.2. A szünetelést elrendelő határozatot, annak meghozatalától számított 8 napon belül az érdekelt feleknek meg kell küldeni.

3.6. Jogorvoslat a másodfokú etikai – fegyelmi határozattal szemben

3.6.1. A másodfokú határozat ellen az eljárás alá vont személy, a képviselője, a vizsgálóbiztos, valamint a panaszos a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz fordulhat.

3.6.2. A másodfokú határozat a közléssel válik jogerőssé és végrehajthatóvá, de a 3.6.1. pont szerinti esetben a végrehajtás felfüggesztése kérhető a bíróságtól.

4. Új eljárás

4.1. A jogerős etikai - fegyelmi határozat meghozatalát követően a panaszos, az eljárás alá vont személy és jogi képviselője új eljárás lefolytatását kérheti. Az új eljárás lefolytatása az eljárás alá vont személy életében, az eljárás jogerős befejezésétől számított öt éven belül van lehetőség.

4.2. Új eljárásnak van helye akkor is, ha az alapügyben az eljáró etikai - fegyelmi tanács valamely tagja kötelességét a Büntető Törvénykönyvbe ütköző módon megszegte.

4.3. A területi etikai-fegyelmi bizottság elnöke - benyújtott kérelmek alapján - az új eljárás lefolytatását akkor rendeli el, ha

- a) az ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálatára nem került sor, illetve az arra nyitva álló idő már letelt, és
- b) olyan tényre vagy bizonyítékra, vagy olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkoznak, amit az eljáró etikai - fegyelmi tanács nem bíralt el, amennyiben ezen bizonyítékok alkalmasak a kihirdetett fegyelmi határozat megváltoztatására.

4.4. Az új eljárás lefolytatásáról a területi kamara etikai-fegyelmi bizottsága dönt. Az elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül az eljárás kezdeményezője a MMK EFB elnökéhez fellebbezést nyújthat be.

4.5. Az új eljárás során az első- és másodfokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni.

4.6. Az eljárást elrendelő határozatnak a jogerősen kiszabott etikai - fegyelmi büntetés végrehajtására halasztó hatálya nincsen, kivéve, ha ezt az eljáró etikai - fegyelmi tanács kifejezetten kimondja, és határozattal intézkedik a kiszabott etikai - fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztése iránt.

5. Az etikai-fegyelmi eljárások költségei

5.1. Az eljáró kamara az eljárás lefolytatásáért költségtérítést kap az 5.2. – 5.10. pontok szerint.

5.2. Az első fokú eljárás költségeit az első fokon eljáró területi kamara, a másodfokú eljárás költségeit az eljáró országos kamara előlegezi meg.

5.3. Ha a panasz elutasításra kerül, az eljárásra jutó költségátalányt és egyéb költséget a panaszos fizeti, ha az eljárás alá vont személy elmarasztalásra kerül, a költségeket ő viseli az elutasítás illetve az elmarasztalás arányában.

5.4. Ha a fellebbezés elutasításra kerül, az összes költséget a fellebbező fél viseli.

5.5. Ha a panaszos a fellebbező fél, de fellebbezése elutasításra kerül, és az eljárás alá vont személyt már az első fokú eljárásban marasztalták, a fellebbezésének elutasítása ellenére az első fokú eljárás költségét az elmarasztalt eljárás alá vont személy, a másodfokú eljárás költségét a fellebbező fél viseli.

5.6. Ha az eljárás alá vont személy a fellebbező fél, de a fellebbezése elutasításra kerül, mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás költségét ő viseli.

5.7. Az adott évre kiszámított és megállapított első és másodfokú etikai-fegyelmi eljárás költségátalányt a Magyar Mérnöki Kamara Pénzügyi Szabályzata tartalmazza. Mindkét eljárásban kiróható az eljáró tanács tagjainak és az eljárás résztvevőinek igazolt utazási költsége.

5.8. A panaszos és az eljárás alá vont személy állításának bizonyításához igénybe vett szakvélemény elkészítésének költségét a felek maguk előlegezik meg

és az 5.3. pontban foglaltak szerint viselik az eljáró tanács határozata alapján.

5.9. Ha a panaszos, vagy az eljárás alá vont személy állításának bizonyításához szakvélemény készítése szükséges, és azt az érdekelt fél nem csatolta, az eljáró etikai-fegyelmi bizottság a szakvéleményt csak akkor készítteti el, ha az a fél, kinek érdekében áll a szakvélemény elkészítése, költségét előzetesen megfizeti.

5.10. Az elsőfokú eljárás határozatában kirótt eljárási költséget, valamint a pénzbüntetés összegét az eljáró elsőfokú kamara számlájára, a másodfokú eljárás határozatában kirótt eljárási költséget, valamint a pénzbüntetés összegét az országos kamara számlájára kell befizetni.

5.11. A területi vagy országos kamara bármely tisztségviselője (kivéve, ha az eljárást saját ügyében kezdeményezi), vagy szerve által, továbbá a hatáskörében eljáró hatóság által indított eljárásban a panaszos személyes eljárási költségmentességet élvez.

6. Záró rendelkezések

6.1. A jelen Etikai-fegyelmi Eljárási Rendet a Magyar Mérnöki Kamara Küldöttgyűlése 11/2011. (05. 28.) számú határozatával elfogadta.

6.2. Az Etikai-fegyelmi Szabályzatot az új Etikai-fegyelmi Eljárási Renddel egységes szövegét a Magyar Mérnöki Kamara hivatalos honlapján és a Mérnök Újságban kell közzétenni.

6.3. Az Etikai-fegyelmi Eljárási Rend 2011. 06. 01. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Magyar Mérnöki Kamara 2008. évi Küldöttgyűlése által elfogadott és többször módosított Etikai-fegyelmi Szabályzat Etikai-fegyelmi Eljárási Rendje hatályát veszti.

6.4. Az új Etikai-fegyelmi Eljárási Rendet a folyamatban lévő ügyekben nem lehet alkalmazni, azokban a korábbi etikai-fegyelmi eljárási szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha az új Eljárási Rend az eljárás alá vont személyre nézve kedvezőbb.

III. KIVONAT

A TERVEZŐ- ÉS SZAKÉRTŐ MÉRNÖKÖK, VALAMINT ÉPÍTÉSZEK SZAKMAI KAMARÁIRÓL SZÓLÓ 1996. ÉVI LVIII. TÖRVÉNYBŐL*

3. § (3) bek. A területi kamara öngazgatási feladatkörében:

b) tagjaival szemben első fokon etikai-fegyelmi eljárást (a továbbiakban: fegyelmi eljárást) folytat le,

A területi kamara

8. § (1) A legalább öt főből álló etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül elnököt választ.

(2) Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke és tagjai a fegyelmi eljárás során és azzal összefüggésben

a) függetlenek,

b) a jogszabályok, kamarai szabályzatok alapján kizárólag a meggyőződésüknek megfelelően döntenek,

c) nem befolyásolhatók és nem utasíthatók.

(3) Az etikai-fegyelmi bizottság az e törvényben, a kamara alapszabályában, valamint etikai-fegyelmi szabályzatában meghatározott módon közreműködik a szakmai és etikai normák kialakításában és ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket e törvény, illetve a kamarai szabályzatok a hatáskörébe utalnak.

Az országos kamara

11. § (5) bek. Az országos kamara öngazgatási feladatkörében:

c) másodfokú etikai-fegyelmi eljárást folytat le,

17. § (1) A legalább 5 főből álló országos etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül elnököt választ.

(2) Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke és tagjai a fegyelmi eljárás során

a) függetlenek,

b) jogszabályok, kamarai szabályzatok alapján kizárólag a meggyőződésüknek megfelelően döntenek,

c) nem befolyásolhatók és nem utasíthatók.

(3) Az országos etikai-fegyelmi bizottság a küldöttgyűlés elé terjeszti az etikai-fegyelmi szabályzatot, illetve annak módosítását, és ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket e törvény, illetve a kamarai szabályzatok a hatáskörébe utalnak.

Az etikai-fegyelmi eljárás

34. § (1) Fegyelmi vétséget követ el az a tag, aki az építészeti, illetve mérnöki tevékenységre vonatkozó jogszabályok, szakmai szabályok, illetve kamarai szabályzatok rendelkezéseit szándékosan vagy gondatlanul megszegi.

(2) A fegyelmi felelősséget az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok, illetve kamarai szabályzatok szerint kell elbírálni. Ha az elbíráskor

hatályban lévő rendelkezések enyhébb elbírálást tesznek lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

(3) Az 1. § (4) bekezdése szerinti személyekkel szemben fegyelmi eljárás kizárólag – a kamarai szabályzatok keretein kívül – a szakmai szabályok megszegésével elkövetett fegyelmi vétség esetén folytatható le, azzal, hogy

a) a tagsági viszony legfeljebb egy évig történő felfüggesztése helyett a tevékenység folytatásának egy évig történő megtiltása, illetve

b) a kamarából történő kizárás fegyelmi büntetés helyett a tevékenység folytatásának megtiltása fegyelmi büntetés alkalmazható.

(4) Az 1. § (5) bekezdés szerinti személyekkel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásról – annak jogerős és végrehajtható lezárását követően – az illetékes területi kamara értesíti a letelepedés helye szerinti eljáró hatóságot.

34/A. § (1) A fegyelmi vétség esetén kiszabható büntetések:

a) figyelmeztetés,

b) pénzbírság, amelynek mértéke legfeljebb a kiszabás időpontjában hatályos szabálysértési pénzbírság legmagasabb összegének négyszerese,

c) a kamarai tisztség viselésétől való, legfeljebb egy évig terjedő eltiltás,

d) a tagsági viszony legfeljebb egy évig terjedő felfüggesztése,

e) a kamarából történő kizárás.

(2) Pénzbírság az (1) bekezdés a), c)–e) pontjaiban meghatározott büntetéssel együtt, mellékbüntetésként is alkalmazható.

(3) Az (1) bekezdés d)–e) pontjaiban meghatározott büntetés végrehajtása egy alkalommal legfeljebb három év időtartamra felfüggeszthető. Ha a felfüggesztés időtartama alatt jogerősen újabb etikai-fegyelmi büntetést (a továbbiakban: fegyelmi büntetés) szabtak ki, a felfüggesztett büntetést is végre kell hajtani.

(4) A jogerősen kiszabott fegyelmi büntetést a kamarai tagok nyilvántartásában fel kell tüntetni. A bejegyzett büntetést a nyilvántartásból öt év eltelté után törölni kell.

(5) Ha a (4) bekezdés szerinti időn belül újabb fegyelmi eljárás megindítására kerül sor, az új eljárás során az (1) bekezdés a) pontja szerinti büntetés nem állapítható meg.

(6) A jogerősen kiszabott fegyelmi büntetésről a szakmagyakorlási jogosultságról névjegyzéket vezető szervet értesíteni kell.

(7) A 34. § (3) bekezdése szerinti személyekkel szemben kizárólag az (1) bekezdés b) pontja szerinti büntetés szabható ki.

* a Kamtv. 2011. január 1-én hatályos állapota szerint

34/B. § (1) Az eljárás alá vont személy

- a) megismerheti az ügyre vonatkozó bizonyítékokat, azokra nyilatkozatot tehet,
- b) az iratokba betekinthet, azokról másolatot kérhet,
- c) az eljárás résztvevőjéhez kérdést intézhet, illetve bizonyítási indítványt terjeszthet elő,
- d) az eljárási cselekményekben részt vehet,
- e) az ügyben eljáró személyekkel szemben összeférhetlenségi kifogást terjeszthet elő.

(2) Az eljárásban az eljárás alá vont személy helyett és nevében megbízottja vagy jogi képviselője (a továbbiakban együtt: képviselője) is eljárhat, kivéve, ha az eljárás alá vont személy személyes megjelenése, illetve meghallgatása szükséges.

34/C. § (1) A fegyelmi eljárást

- a) első fokon: a területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának fegyelmi tanácsa,
- b) másodfokon: az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának fegyelmi tanácsa folytatja le.

(2) Első és másodfokon az eljáró tanács elnökből és legalább két tagból áll.

(3) Legalább öt tagból álló fegyelmi tanács jár el másodfokon, ha az első fokú fegyelmi tanács a 34/A. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kamarából történő kizárás fegyelmi büntetést szabott ki.

34/D. § (1) A fegyelmi tanács elnökeként és tagjaként, valamint vizsgálóbiztosként nem járhat el:

- a) a panaszos, az eljárás alá vont személy és azok hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont],
- b) aki jogerős fegyelmi büntetés hatálya alatt áll, vagy aki ellen büntetőeljárás van folyamatban, ennek jogerős befejezéséig, illetve ha az eljárás során büntetés kiszabására került sor, a büntetés alóli mentesítésig,
- c) akinek a tanúkenti meghallgatása az eljárásban szükségessé válhat,
- d) a területi kamara elnöke, alelnöke, elnökségi tagja,
- e) a másodfokú eljárásban az, aki az első fokú eljárásban eljár,
- f) akitől az ügy elfogulatlan elbírálása egyéb okból nem várható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon túlmenően nem járhat el a fegyelmi tanács tagja vizsgálóbiztosként, a vizsgálóbiztos a fegyelmi tanács tagjaként.

(3) A kizárásra vonatkozó rendelkezéseket a jegyzőkönyvvezetőre és a szakértőre is megfelelően alkalmazni kell.

(4) A kizárási okot az érintettek kötelesek az etikai-fegyelmi bizottság elnökének bejelenteni.

(5) Az eljárás alá vont tag a fegyelmi tanács elnöke, tagjai vagy a vizsgálóbiztos ellen kizárási okot jelenthet be. A kizárással érintett személy meghallgatása után a kizárási okokról az etikai-fegyelmi bizottság elnöke határoz. A területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke ellen bejelentett kizárási ok kérdésében az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke, az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke ellen bejelentett kizárási ok kérdésében az országos kamara elnökének javaslatára az országos kamara felügyelőbizottsága határoz.

(6) Ha a kizárásnak a területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke, az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke vagy országos kamara felügyelőbizottsága helyt ad, kijelöli az eljáró tanácsot.

(7) Ha valamennyi fegyelmi tanáccsal szemben kizárási ok áll fenn, a területi kamara elnöke az országos kamarát keresi meg más kamaránál működő fegyelmi tanács kijelölése végett.

(8) A fegyelmi eljárást

a) a területi kamara elnökével, alelnökével, titkárával, etikai-fegyelmi bizottság elnökével és tagjával szemben – ideértve az előzetes vizsgálat elrendelését is – az országos kamara etikai-fegyelmi bizottsága által kijelölt kamara,

b) az országos kamara elnökével, alelnökével, elnökségi tagjával, titkárával, etikai-fegyelmi bizottság elnökével és tagjával szemben a lakhelye szerint illetékes kamara folytatja le.

35. § (1) A fegyelmi eljárást kezdeményezheti

a) természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet (a továbbiakban együtt: panaszos),

b) a kamara szerve, tisztségviselője, tagja,

c) hatáskörében eljárva a szakmagyakorlási jogosultságról névjegyzéket vezető szerv, az építésügyi (létesítési) és építésfelügyeleti hatóságok.

(2) A fegyelmi eljárást fegyelmi vétség gyanúja esetén, illetve ha azt a tag maga kéri, az etikai-fegyelmi bizottság elnöke írásban rendeli el, a hozzá beérkezett írásbeli bejelentés, megkeresés, illetve a feladatkörében tudomására jutott tények alapján. A fegyelmi eljárásról a határozat egy példányának megküldésével az etikai-fegyelmi bizottság elnöke haladéktalanul értesíti az eljárás alá vont személyt, a panaszost, a területi kamara elnökét, valamint az etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül kijelöli a vizsgálóbiztos.

(3) A panasz visszavonása a fegyelmi eljárás lefolytatását nem akadályozza.

(4) A fegyelmi eljárás megindításának nincs helye, ha azt a területi kamara a kötelezettségszegésről szóló panasz beérkezésétől, illetve a hivatalból megindított eljárás esetén a jegyzőkönyv felvételétől számított egy éven belül nem indította meg, illetve az elkövetéstől számított 10 év eltelt. Ha a cselekmény miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult, és az nem végződött felmentéssel, az egy éves határidőt a jogerős határozatnak a kamarával való közlésétől, a 10 éves határidőt pedig az eljárás jogerős befejezésétől kell számítani.

(5) A fegyelmi eljárást annak megindításától számított 120 napon belül be kell fejezni.

35/A. § (1) Meg kell tagadni a fegyelmi eljárás elrendelését, ha

a) a bejelentés nyilvánvalóan megalapozatlan, vagy a bejelentett tények alapján fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja nem állapítható meg,

b) a bejelentésben foglalt tények miatt fegyelmi eljárás van folyamatban vagy már jogerős fegyelmi határozatot hoztak.

(2) Megtagadható a fegyelmi eljárás névtelen bejelentés esetén.

(3) A fegyelmi eljárás elrendelését megtagadó határozatot ismert panaszos esetén a panaszosnak és annak kell megküldeni, aki ellen a panasz irányult.

(4) A fegyelmi eljárás elrendelését megtagadó határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül a 35. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti, ismert panaszos kezdeményezheti a fegyelmi eljárás lefolytatását az etikai-fegyelmi bizottságnál. A fegyelmi

eljárás lefolytatásáról az etikai-fegyelmi bizottság határoz.

(5) A (4) bekezdés szerinti esetben a fegyelmi eljárás során a panaszos jár el a vizsgálóbiztos helyett, a 35/B–35/C. § szerinti jogosítványokra és vizsgálat lefolytatására azonban nem jogosult.

35/B. § (1) A vizsgálóbiztos köteles vizsgálatot lefolytatni és ennek keretében a tényállás megállapításához szükséges körülményeket felderíteni, az eljárás alá vont személy javára és terhére szóló bizonyítékokat beszerezni.

(2) A vizsgálóbiztos az eljárás alá vont személyt nyilatkozattételre hívja fel azzal, hogy az ügyre vonatkozó iratokat 8 napon belül jogosult a területi kamarának megküldeni.

(3) A vizsgálóbiztos meghallgathatja a panaszost (sértettet), az eljárás alá vont személyt és az általuk megjelölt tanúkat, megvizsgálja a rendelkezésére bocsátott iratokat, szükség esetén szakértő közreműködését veheti igénybe. A vizsgálóbiztos vizsgálatának nem akadálya, ha az eljárás alá vont személy a meghallgatáson nem jelent meg, vagy nem nyilatkozik. Erről az eljárás alá vont személyt tájékoztatni kell.

(4) Az eljárási cselekményekről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvet a meghallgatott személy, a vizsgálóbiztos, valamint a jegyzőkönyvvezető írja alá.

35/C. § (1) A vizsgálóbiztos az eljárás eredményéről összefoglaló jelentést készít és az iratokat indítványával együtt az etikai-fegyelmi bizottság elnökének átadja.

(2) A vizsgálatot 30 nap alatt be kell fejezni. Ez a határidő indokolt esetben egy alkalommal, a területi kamara elnöke által 30 nappal meghosszabbítható.

36. § (1) Az etikai-fegyelmi bizottság a vizsgálat alapján

a) megszünteti az eljárást,
b) elrendeli fegyelmi tárgyalás megtartását,
c) fegyelmi tárgyalás nélküli figyelmeztetés fegyelmi büntetés megállapítását kezdeményezi.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt határozatról az etikai-fegyelmi bizottság elnöke az eljárás alá vont személyt és a panaszost értesíti.

(3) Az etikai-fegyelmi bizottság elnöke a fegyelmi tárgyalás megtartásának elrendelésével egyidejűleg az etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül kijelöli az eljáró fegyelmi tanács elnökét és tagjait.

36/A. § (1) A fegyelmi tanács elnöke

a) tárgyalás nélkül a 34/A. § (1) bekezdés a) pont szerinti figyelmeztetés fegyelmi büntetés megállapítását kezdeményezheti,

b) kitzúzi a fegyelmi tárgyalást, megidézi az eljárás alá vont személyt, a képviselőjét, a tanúkat, a vizsgálóbiztos, és további bizonyítást rendelhet el. A fegyelmi tanács elnöke intézkedéseiről a vizsgálóbiztos értesíti.

(2) A fegyelmi tanács elnöke az eljárás alá vont személyt az idézéssel egyidejűleg tájékoztatja, hogy a vizsgálóbiztos jelentésére legkésőbb a tárgyaláson észrevételt tehet. Figyelmezteti arra is, hogy ha alapos ok nélkül az eljárásban nem vesz részt, ez az eljárás lefolytatását nem akadályozza.

(3) Ha az eljárás alá vont személy a szabályszerű idézés ellenére a fegyelmi tárgyaláson nem jelenik meg, azt távollétében is meg lehet tartani.

36/B. § (1) A fegyelmi tanács tárgyalás tartása nélkül figyelmeztetést állapít meg, ha az eljárás alá vont személy a fegyelmi vétség elkövetését elismerte, a fegyelmi vétség egyértelmű és a kötelességszegés kisebb súlyú.

(2) Ha a figyelmeztetésről szóló határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont személy vagy képviselője tárgyalás tartását kérte, a figyelmeztetés hatályát veszti és a fegyelmi tanács elnöke tárgyalást tűz ki, és erről a vizsgálóbiztos értesíti.

36/C. § (1) A vizsgálóbiztos, az eljárás alá vont személy és képviselője a tárgyalás bármely szakában bizonyítási indítványt tehet.

(2) A fegyelmi tárgyalásról jegyzőkönyvet kell készíteni. A fegyelmi tanács elrendelheti a tárgyalás anyagának hangszalagra történő rögzítését. Ez esetben a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet 8 napon belül el kell készíteni.

(3) Ha más hatóság eljárása érintheti a fegyelmi ügy eldöntését, a fegyelmi tanács elrendelheti az eljárás felfüggesztését a bíróság vagy más hatóság előtt folyamatban lévő ügy jogerős befejezéséig.

36/D. § (1) Ha az eljárás alá vont személlyel szemben szándékos vagy olyan gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt emelt vádat az ügyész, amelynek büntetési tétele háromévi szabadságvesztésnél súlyosabb, a fegyelmi tanács ideiglenes intézkedéssel az eljárás alá vont személy kamarai tagságát azonnali hatállyal felfüggeszti és a tevékenységének végzésére való jogosultságának felfüggesztését kezdeményezi a jogosultságról névjegyzéket vezető szervnél.

(2) A felfüggesztésről szóló határozatot 5 napon belül az eljárás alá vont személynek kézbesíteni kell, aki a határozat ellen 8 napon belül fellebbezést terjeszthet elő a másodfokú fegyelmi tanácshoz.

(3) Az (1) bekezdés szerinti ideiglenes intézkedés mindaddig hatályban marad, amíg azt a fegyelmi tanács határozatában hatályon kívül nem helyezi.

37. § (1) A fegyelmi tanács a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli és az ezen alapuló meggyőződése alapján állapítja meg a tényállást.

(2) A fegyelmi tanács határozatában

a) az eljárást megszünteti,
b) az eljárás alá vont személyt elmarasztalja és a 34/A. § (1) bekezdésében meghatározott büntetés valamelyikét szabja ki.

(3) A határozat rendelkező része tartalmazza:

a) az eljárás alá vont személy nevét, lakcímét (székhelyét), kamarai tagságának nyilvántartási számát, szükség esetén a jogosultsága megnevezését, névjegyzéki nyilvántartási számát,

b) a fegyelmi tanács döntését arról, hogy az eljárás alá vont személyt vétkesnek nyilvánítja és fegyelmi büntetést szab ki, vagy a megindított eljárást megszünteti,

c) az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezését,
d) vétkesség megállapítása esetén azt a körülményt, hogy a fegyelmi vétséget az eljárás alá vont személy

szándékosan vagy gondatlanul követte el, több fegyelmi tényállás esetén az elkövetett fegyelmi vétségek számát,

e) a kiszabott fegyelmi büntetést, utalást az érdemi döntés alapját képező jogszabályi és egyéb rendelkezésekre,

f) az eljárási költségek viselésének módját,

g) tájékoztatást arról, hogy a határozat ellen a fegyelmi eljárás alá vont személy és képviselője, valamint a panaszos a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezhet.

(4) A határozat indokolási része tartalmazza:

a) a tényállást és annak bizonyítékait,

b) a levont ténybeli és jogi következtetést,

c) a büntetés kiszabása esetén a súlyosbító és enyhítő körülményeket.

(5) A fegyelmi határozatot a tárgyalás befejezése után 15 napon belül meg kell küldeni az eljárás alá vont személynek és képviselőjének, a vizsgálóbiztosnak, valamint a panaszosnak.

(6) Az első fokú fegyelmi tanács határozata ellen a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont személy, a képviselője, a vizsgálóbiztos, valamint a panaszos az országos kamara etikai-fegyelmi bizottsága elnökéhez fellebbezhet. A fellebbezés a határozat jogerőre emelkedésére halasztó hatályú.

37/A. § (1) Az első fokú fegyelmi határozat ellen benyújtott fellebbezést az etikai-fegyelmi bizottság az országos kamara etikai-fegyelmi bizottsága elnökének küldi meg.

(2) Az országos kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke a fellebbezés kézhezvételét követő 5 napon belül kijelöli az országos kamara etikai-fegyelmi bizottság tagjai közül a másodfokon eljáró fegyelmi tanácsot és annak elnökét, valamint a vizsgálóbiztos, továbbá a kijelöléssel egyidejűleg a vizsgálóbiztos részére az ügy iratait megküldi azzal, hogy a fellebbezésre észrevételeit 15 napon belül tegye meg.

(3) Ha a 37/B–37/D. §-ok másként nem rendelkeznek, a másodfokú eljárásban a 36/A. §, a 36/C. §, valamint a 37. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

37/B. § (1) A másodfokon eljáró fegyelmi tanács tárgyaláson kívül hozott határozattal elutasítja a fellebbezést, ha az elkésett, vagy ha azt nem az eljárás kezdeményezésére jogosult terjesztette elő.

(2) A másodfokon eljáró fegyelmi tanács az első fokú határozatot helybenhagyja, megváltoztatja, vagy megsemmisíti.

(3) Ha az első fokú határozat megalapozatlan, a tényállás nincs felderítve vagy hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, illetve helytelen ténybeli következtetést tartalmaz – és a helyes tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy részbizonyítás felvétele útján nem állapítható meg – a másodfokú fegyelmi tanács az első fokú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezi és az első fokú fegyelmi tanácsot új eljárásra utasítja.

(4) Hatályon kívül kell helyezni az első fokú határozatot akkor is, ha azt az első fokú eljárás lényeges szabályainak megsértésével hozták meg.

(5) A másodfokú határozat ellen az eljárás alá vont személy, a képviselője, a vizsgálóbiztos, valamint a panaszos a kézbesítéstől számított 30 napon belül a

közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat.

(6) A másodfokú határozat a közléssel válik jogerőssé és végrehajthatóvá, de az (5) bekezdés szerinti esetben a végrehajtás felfüggesztése kérhető a bíróságtól.

37/C. § (1) A jogerős fegyelmi határozat meghozatalát követően a panaszos, az eljárás alá vont személy és képviselője új eljárás lefolytatását kérheti. Új eljárás lefolytatására az eljárás alá vont személy életében, az eljárás jogerős befejezésétől számított öt éven belül van lehetőség.

(2) Új eljárásnak van helye akkor is, ha az alapügyben az eljáró fegyelmi tanács valamely tagja kötelességét a Büntető Törvénykönyvbe ütköző módon megszegte.

(3) A területi kamara etikai-fegyelmi bizottságának elnöke új eljárás lefolytatását akkor rendeli el, ha

a) az ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálatára nem került sor, illetve az arra nyitva álló idő már letelt, és

b) olyan tényre vagy bizonyítékra, vagy olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkoznak, amit az eljáró fegyelmi tanács nem bíralt el, amennyiben ezen bizonyítékok alkalmasak a kihirdetett fegyelmi határozat megváltoztatására.

(4) Az új eljárás lefolytatásáról a területi kamara etikai-fegyelmi bizottsága dönt. Az elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül az eljárás kezdeményezője az országos kamara fegyelmi tanácsához fellebbezéssel élhet.

(5) Az új eljárás során az első és másodfokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.

(6) Az eljárást elrendelő határozatnak a jogerősen kiszabott fegyelmi büntetés végrehajtására halasztó hatálya nincsen, kivéve, ha ezt az eljáró fegyelmi tanács kifejezetten kimondja, és határozattal intézkedik a kiszabott fegyelmi büntetés végrehajtásának felfüggesztése iránt.

37/D. § Az elsőfokú fegyelmi eljárás költségeit az első fokon eljáró területi kamara, a másodfokú fegyelmi eljárás költségeit az eljáró országos kamara előlegezi meg. A fegyelmi eljárás költsége az országos kamarák alapszabálya szerint megállapított, a fegyelmi tanács működését fedező költségátalány, valamint a fegyelmi tanács tagjainak és az eljárás résztvevőinek igazolt utazási költsége.

IV. AJÁNLÁS A MÉRNÖKI, ILLETVE ÉPÍTÉSZETI SZOLGÁLTATÁSOK AJÁNLATOK VERSENYEZTETÉSÉVEL VÉGZETT ODAÍTÉLÉSI ELJÁRÁSRA

Az „Ajánlás”-t kidolgozóit az 1995. évi XL. sz. törvény alapján készítették. A jelenleg érvényes 2003. évi CXXIX. törvény a korábbiól több helyen eltér, de a jelen ajánlás használatát a Küldöttgyűlés változatlanul alkalmazandónak tartotta.

A mérnöki, illetve építészeti szolgáltatások (a továbbiakban: szolgáltatások) vállalatba adásánál Magyarországon kialakulóban van az egészséges piaci verseny. Megjelentek azonban a piaci verseny torzulásai is. Ugyanarra a feladatra adott ajánlatok – egyes esetekben – olyan szélsőségesen eltérőek, amely szélsőségek a kiforrott piacgazdaságot követő országokban nem szokásosak, és nem is kívánatosak. E szélsőségek jelentkezése a versenyztetéssel végzett odaítélési (a továbbiakban: versenyztetési) eljárás hiányosságait valószínűsíti. Származhat ez abból, hogy az egyes ajánlattevők – az eljárás, illetve a kiírás hibájából – nem egyformán értelmezik, hogy részleteiben milyen szolgáltatásokat várnak el tőlük. Esetenként a benyújtott ajánlatokból sem egyértelmű, hogy az egyikben, illetve a másikban megajánlott szolgáltatások azonos mélységűek-e. Az ilyen eljárás nem biztosítja

- sem az összességében legelőnyösebb ajánlat kiválasztásának lehetőségét,
- sem az ajánlattevők esélyegyenlőségét.

A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. számú törvény megalkotásának az volt a célja, hogy biztosítsa a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságát, a széleskörű nyilvános ellenőrzést, a verseny tisztaságát. E törvény hatálya azonban nem terjed ki „a terület- és településrendezési terv, hatósági építési engedélyezési eljárást megelőző műszaki koncepcionális terv, hatósági építési engedélyezési tervdokumentáció, építési beruházás kiviteli tervének, valamint a külön jogszabályban meghatározott területrendezési, építészeti és műszaki tervpályázat” mérnöki szolgáltatásokra, noha az előző mondatban jelzett célok ezek odaítélésénél is érvényesítendőek.

Az „Ajánlás a mérnöki, illetve építészeti szolgáltatások versenyztetésével végzett odaítélési eljárására” (a továbbiakban: „Ajánlás”) célja:

- a mérnöki szolgáltatások versenyztetési eljárásának javítása a fent jelzett hibák lehetőség szerinti kiküszöbölésével, de nem korlátozva az egészséges piaci versenyt;
- pártatlan eljárás biztosítása a legalkalmasabb szolgáltató kiválasztására.

Az „Ajánlás” alkalmazási területe:

Az „Ajánlás” alkalmazása ajánlott a mérnöki szolgáltatás versenyztetéséhez minden olyan esetben, amelyben a mérnöki szolgáltatás nem tartozik a közbeszerzési törvény (Kbt.) hatálya alá, és

amelyben ajánlatok versenyztetésével lefolytatott eljárás alapján döntenek az odaítélésről.

A Közbeszerzési törvény hatálya alá eső mérnöki szolgáltatások odaítélése során főszabályként a Kbt. előírásait kell alkalmazni, amely lépésekre viszont a

Kbt. nem intézkedik, abban – a Kbt. előírásaihoz kiegészítően alkalmazva – ennek az „Ajánlás”-nak az értelemszerű alkalmazása indokolt. Nem (illetve csak

értelemszerűen) alkalmazható az „ajánlás” azokban az esetekben, amelyekben építészeti-műszaki tervpályázati eredményre támaszkodva döntenek az építészeti-műszaki szolgáltatás odaítéléséről.

Szolgáltatásnak minősül: az építészeti és a műszaki tervezés, település- és területtervezés, műszaki szakértés, műszaki ellenőrzés, beruházás lebonyolítás, integrált műszaki szolgáltatások; az ezekkel összefüggő tudományos és műszaki tanácsadás, műszaki mérés, vizsgálat és elemzés.

Az „Ajánlás”-t kidolgozták:

- Magyar Mérnöki Kamara (MMK),
- Magyar Építész Kamara (MÉK),
- Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetsége (TMSZ).

Az „Ajánlás” alkalmazásának etikai jelentősége

A mérnöki szolgáltatás versenyztetésében résztvevő mérnöktől etikai vonatkozásban elvárható [idézve a Magyar Mérnöki Kamara Etikai-fegyelmi Kódexének 5. § d) szakaszát]:

„A mérnök ne vegyen részt olyan pályázat kiírásában, elbírálásában, amelynél joggal feltételezhető, hogy a pályázók esélyegyenlősége nem biztosított.”

Az „esélyegyenlőség mércéjének” a jelen „Ajánlás”-t kell tekinteni.

Szabályozások az odaítélési eljárásról

A közbeszerzésekre Magyarországon a közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. számú törvény van hatályban. Ez az „Ajánlás” bevezetőjében felsorolt mérnöki szolgáltatásokat nem tekinti közbeszerzésnek.

Részletezett szabályokat ad a közbeszerzésben az odaítélési eljárásra; több lépésnél változatokat közöl, amelyek közül az ajánlatkérő választhat.

Az Európai Közösségek Tanácsa 1992. június 18-án közreadta a 92/50/EGK sz. IRÁNYELV-et a közbeszerzés tárgyát képező szolgáltatási szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról. Ennek a hatálya a mérnöki, illetve építészeti szolgáltatás is beletartozik.

Az Európai Közösségek Tanácsa 1998. február 1-én közreadta a „Decentralised Implementation System” (DIS Manual) kézikönyvet, amely a mérnöki szolgáltatások versenyeztetésére ajánlott eljárást tartalmaz.

Az „Ajánlás” a magyar közbeszerzési törvényben rögzített odaítélési eljárást veszi – értelemszerűen – alapul, de az eljárás minden lépésével kapcsolatban közli azokat az eltéréseket, szűkítéseket, - ha van ilyen – amelyekkel azok a mérnöki szolgáltatás versenyeztetéséhez alkalmazandók. Az eltéréseket a fenti EGK IRÁNYELV és a DIS Manual figyelembe vételével állapítottuk meg.

Az „Ajánlás” elvi alapjai

Az ajánlati eljárásban lényeges alapelv:

- az ajánlattevők esélyegyenlőségének biztosítása,
- a feladat és a bírálati szempontok előzetes közzététele, egyértelmű megfogalmazásban,
- a kiválasztás előre meghatározott és a kiírásban közzétett súlyozású szempontok alapján mérlegelt, az összességében legkedvezőbb ajánlat alapján történik,

a súlyozásban:

- a szakmai, műszaki felkészültség és képzettség,
- az ajánlattevő vállalkozás(ok) és a felelős tervező(k) referenciái,
- a kiírt feladathoz megajánlott szolgáltatások mértéke,
- az ajánlattevő saját humán, műszaki és gazdasági erőforrásainak a feladat által igényelt kapacitáshoz viszonyított aránya,
- a vállalási ár

legyenek lényeges szempontok.

Az ajánlatadáshoz ne legyen követelmény díjazás-köteles alkotói-szerzői munka elvégzése; ha ilyen mégis felmerül, ezért előre meghatározott térítést kell biztosítani,

- a bírálat szakszerűsége és függetlensége (pártatlansága),
- a feladat és a felelősség mértékével arányos díjazás megállapítása,
- az ajánlati eljárás nyilvánosságának biztosítása.

AZ ELJÁRÁS

Az ajánlati felhívás fajtái

A mérnöki szolgáltatásra való felhívás közzététele (a 92/50/EGK IRÁNYELV-nek megfelelően) lehetőleg „nyílt” legyen, de indokolt esetben a „meghívásos eljárás” (legalább öt ajánlattevővel) is elfogadható.

„Előminősítési eljárás” alkalmazásával célszerű a meghívandókat kiválasztani, amikor egy nyílt eljárásra túl sok (8~10-nél több) jelentkező várható.

A díjmegállapítás fajtái

A díj biztosítson értékarányos fedezetet a munka szakszerű elvégzéséhez. Amely tételekre kamarai díjszabás áll rendelkezésre, az abban meghatározott díjakhoz közelálló érték tekintendő értékarányosnak. A nyilvánvalóan nem értékarányos díjat meghatározó ajánlatokat a mérlegelendő ajánlatok közül ki lehet zárni.

A díjmegajánlás módja lehet

- egyborítékos, amelynél az ajánlat valamennyi feltételét, beleértve a díjakat, ugyanabban a „borítékban” nyújtja be az ajánlattevő,
- kétborítékos, amelynél az első „borítékban” jelenik meg a díjak nélküli teljes műszaki ajánlat, és a díjak, tételesen részletezve, egy második (külön) „borítékban” kerülnek benyújtásra.

A díjmegállapítás fajtája lehet

- az ajánlatban rögzített díj szerinti,
- áralkuban kialakított díj szerinti. Ha áralkut alkalmaznak, a díjmegajánlás javasolt módja a kétborítékos rendszer.

Az áralku előtt a megrendelő, illetve annak az elbíráló/tanácsadó testülete elemzi és a kiírásban meghatározott értékelési módon pontozva rangsorolja az első borítékban benyújtott műszaki ajánlatokat. Meg kell határozni az összes ajánlattevő által elért műszaki pontszámok átlagértékét. Azokat az ajánlatokat, amelyeknek a műszaki értékelés során elért pontszáma nem érte el az átlagpontszám kétharmadát, a további eljárásból ki kell zárni, és a második borítékukat felbontatlanul vissza kell juttatni. Ekkor kell felbontani a versenyben maradt ajánlatok második borítékát, és az árajánlatokat is külön pontozni kell. Meg kell határozni a versenyben maradt ajánlatok műszaki pontszámainak az átlagértékét, valamint külön az árajánlatok alapján kapott pontszámainak is az átlagértékét. Olyan súlyozást kell a pontértékekre alkalmazni, hogy a műszaki pontok átlagértékének az árajánlati pontok átlagértékéhez viszonyított súlya 0,7/0,3 legyen. Ajánlatonként összesíteni kell a súlyozott műszaki és árajánlati pontszámokat, és ezek alapján rangsorolni kell az ajánlatokat. A legnagyobb súlyozottan összegzett pontszámú ajánlat tekintendő az összességében legelőnyösebb ajánlatnak. Ha áralkura kerül sor, az áralku tárgyalásokat azzal az ajánlattevővel kezdik meg, amelyik a legelőnyösebb ajánlatot tette. Amennyiben nem jutnak megállapodásra az első ajánlattevővel, azt írásban kell értesíteni, és új tárgyalásokat kell kezdeni a második ajánlattevővel, és így tovább mindaddig, amíg megfelelő megállapodás nem születik. Ha egy ajánlattevő egyszer már kiesett a résztvevők közül, azt ismételt tárgyalásra nem szabad behívni.

Az ajánlatok elbírálási módjai

Az elbírálás – akár nyílt, akár meghívásos a felhívás – „tárgyalásos” kell legyen, mert a szolgáltatás tárgyát, illetve tartalmát általában nem lehet a kiírásban kellő pontossággal meghatározni.

Nem szükséges tárgyalásos eljárást alkalmazni abban az esetben, ha a feladat minden kétséget kizáróan egyértelműen meghatározható.

Az ajánlati felhíváshoz az ajánlatkérő által készítendő dokumentáció (kiírás)

Az ajánlatkérőnek olyan mélységű kiírást kell készítenie, amelyből a megajánlandó mérnöki szolgáltatás, annak valamennyi követelményével, lehetőleg egyértelművé válik. Az ajánlati kiírásnak meg kell határoznia, hogy az ajánlatkérő mely, és milyen mélységű kiinduló adatokat, szolgáltatásokat bocsát a mérnöki szolgáltatás kidolgozásához rendelkezésre. Ha az ajánlatkérő a szolgáltatás valamely elkülöníthető részére alvállalkozót jelöl ki, ezt az esélyegyenlőség biztosításával teheti. Az ilyen alvállalkozónak az ajánlati részét a kiírás részeként kell kezelni, és mint ilyen kell az ajánlatba beépítve figyelembe venni. A kiírásnak az ajánlatok formai és tartalmi előírásait és az alkalmazásra kerülő bírálati eljárást is ismertetnie kell. A mérnöki szolgáltatást az összességében legelőnyösebb ajánlatot tevőknek kell odaítélni. A kiírásban nevesítve részletezni kell az elbírálás szempontjait, azok súlyát.

Az elbírálás szempontjai

A szempontok – azok tartalma, részletezettsége az ajánlat kidolgozására fordítandó munkaidő igénye tekintetében – igazodjanak a mérnöki szolgáltatás által érintett (befolyásolt) értékhez.

A mérnöki szolgáltatás versenyeztetésénél nagy fontosságot kell tulajdonítani az ajánlatot adó vállalkozó és alvállalkozói, továbbá – valamennyi érintett szakágra kiterjedően – a szolgáltatást felelősen kidolgozó mérnök szakmai, műszaki felkészültségének és képzettségének, a jogi és a természetes személyek referenciáinak. Garanciát helyes kikötni arra, hogy melyik munkarészt, azon belül szakágat, felelősséggel ki fogja kidolgozni.

Az elbírálásnál előnyt élvez:

- a szakterületenkénti saját személyi állomány és a műszaki felszereltség a kapacitásnak a feladattal arányos volta szempontjából,
- az ajánlattevőnél már bevezetett, illetve az ajánlatban felajánlott eljárás a szolgáltatás minőségellenőrzésére, minőségbiztosítására,
- hogy az ajánlattevő a kiírt feladat egészére, vagy részlegesen vállalkozik,
- a szolgáltatás díja.

Meg kell követelni, hogy az ajánlattevő az ajánlatában tételesen sorolja fel, hogy az objektum

- mely részeire vonatkozóan,
- melyik szolgáltatási (illetve terv-) fázisokban,
- melyik szakterületeken,
- milyen, illetve hány alternatívában fog szolgáltatni.

Az ajánlatok felbontása

Az ajánlatok felbontásával kapcsolatos – a közbeszerzési törvényben előírtakat rögzítő – jegyzőkönyvet ott és akkor (nem utólag) kell elkészíteni.

Az ajánlatok elbírálása

A kiírásban részletezni kell az elbírálás feltételeit, lebonyolítási módját, szabályait. Az ajánlatkérő a

pályázat elbírálására legalább 3 tagú szavazati joggal rendelkező bizottságot hozzon létre. A bizottsági tagok és az ajánlattevők között ne álljon fenn összeférhetetlenség. Az összeférhetetlenség tekintetében a közbeszerzési törvény előírásait célszerű alapul venni. Az elbíráláson (esetleg csak véleményezési joggal) vegyen részt egy „független, harmadik (nem kiíró, nem versenyző) személy”. Harmadik személyként figyelembe vehetők a kamarák, a TMSZ, nagy tekintélyű független szakmai egyesületek, szervezetek képviselői.

A „független, harmadik személy” részvétele fokozza a bírálók pártatlanságába vetett közbizalmat.

Az elbírálási eljárás – a nem minden kétséget kizáróan egyértelműen meghatározható, kiírható feladatok esetében – kétfordulós-tárgyalásos is lehet. A tárgyalásra az összes ajánlattevőt meg kell hívni.

Az első fordulóban tisztázni kell, hogy melyik ajánlattevő milyen tartalmú szolgáltatásra nyújtotta be az ajánlatát. Azokat az ajánlattevőket, akik elégtelen szolgáltatásra nyújtották be az ajánlatukat, a további eljárásból ki kell zárni. Amennyiben az elfogadható szolgáltatásra vonatkozó ajánlatok nem azonos szolgáltatási tartalmat, mélységet takarnak, ki kell egészíteni az ajánlatokat a két forduló között úgy, hogy azok lehetőség szerint összehasonlíthatóvá váljanak. Például, ha az egyik ajánlattevő valamely szolgáltatásra egy „egyszerűbb” szinten adott ajánlatot, és ez a szint is elfogadható lehet, fel kell kérni a többi ajánlattevőt, hogy erre az alternatívára is adjanak ajánlatot.

Az ajánlat tartalmával kapcsolatos kérdésekben helyes lehet az ajánlattevők konzultáción való eligazítása. A konzultációt az esélyegyenlőséget biztosító módon kell lebonyolítani, a kérdéseket és a válaszokat írásban kell rögzíteni, és valamennyi ajánlattevőnek meg kell küldeni. Ha egyes ajánlatok a mérnöki szolgáltatás díjára szokatlanul alacsony értéket állapítanak meg, akkor (az EKG AJÁNLÁS 37. cikke sz.) az ajánlatkérő – mielőtt elutasítaná ezeket az ajánlatokat – kérje be írásban az általa lényegesnek ítélt pályázati elemekre vonatkozó adatokat, és ezeket mérlegelve döntsön az elutasításról. Az ajánlatkérő figyelembe veheti az olyan objektív okokkal igazolt magyarázatokat, mint a szolgáltatásnyújtás módszerének vagy a választott műszaki megoldásoknak gazdaságossága, vagy az ajánlattevő számára rendelkezésre álló kivételesen előnyös feltételek.

A két forduló között az ajánlattevők az ajánlatukat belátásuk szerint módosíthatják. A módosított ajánlatokat a második forduló előtti meghatározott határidőre írásban kell benyújtani, az ajánlattevők jelenlétében bontani és jegyzőkönyvezni.

Az ajánlati kötöttség

A Polgári Törvénykönyv (Ptk.) 211. § kimondja, hogy „Aki szerződés kötésére ajánlatot tesz, ajánlatához kötve marad kivéve, ha kötöttségét az ajánlat megtevételekor kizárta.”

„Az ajánlattevő kötöttségének idejét meghatározhatja. ... Távollévőnek tett ajánlat esetében az ajánlati kötöttség annak az időnek az elteltével szűnik meg, amilyen belül az ajánlattevő – tekintettel az ajánlatban megjelölt szolgáltatás jellegére és az ajánlat elküldésének módjára – a válasz megérkezését rendes

körülmények között várhatta. Jogszabály az ajánlati kötöttség idejét eltérően is szabályozhatja.”

A Ptk. 213. § (2) szerint: „Az ajánlattól eltérő tartalmú elfogadást új ajánlatnak kell tekinteni.”

A közbeszerzésekről szóló 1995. évi XL. törvény – a közbeszerzés hatálya alá esetekre – előírja:

Az ajánlati kötöttség az ajánlattételi határidő lejártától kezdődik.

(2) Az ajánlattevő az ajánlati felhívásban meghatározott elbírálási időpontot követően legalább harminc – építési beruházás esetén hatvan – napig kötvé van ajánlatához.”

A vállalkozási, illetve megbízási szerződés megkötése

A szerződéskötéskor ügyelni kell arra, hogy a tervezési tevékenység eredmény-kötelezettség alá esik, erre vállalkozási szerződést kell kötni. Egyéb mérnöki szolgáltatás, mint például a szakértés, szaktanácsadás, művezetés, nem esik eredménykötelezettség alá, ezekre megbízási szerződést kell kötni.

A Magyar Mérnöki Kamara kiadásában 1998. évben megjelent:

Dr. Árvay Ernőné: „A tervező-mérnök felelőssége a vállalkozási kapcsolatokban és a megbízásra végzett műszaki szakértésben”

Az ennek mellékletében található:

- tervezési vállalkozási szerződés,
- megbízási szerződés szakértői tevékenység ellátására,

mely mintákat ajánljuk a szerződés megfogalmazásához.

Szankciók, döntőbíráskodás

Az ajánlati eljárásban az esélyegyenlőséget sértő módon kiíró, illetve bíráló kamarai tagok tevékenysége a mérnöki etikába ütközik, és annak szabályai szerint kerül szankcionálásra.

Tagi kérésre a kamarák etikai bizottságai vizsgálják azokat a mérnöki szolgáltatásra vonatkozó ajánlati eljárásokat, amelyekben gyanú merül fel arra, hogy valaki az etikai szabályokat megsértette. Az ajánlati eljárás résztvevői gyakran jogi személyek. Hasonlóan ahhoz, ahogyan a jogi személy tervezési jogosultsága a tervezésért általa felelősen igénybevett természetes személy jogosultságán alapul, az etikai vétségek is mindig a döntési helyzetben levő természetes személyek tevékenységén alapulnak. Ők felelősek a döntési körökben a jogi személynek felróható etikai vétségeikért, ezért a jogi személy tevékenységével összefüggő etikai eljárást az illetékes építészek és mérnökök, illetve az építészeti/mérnöki szolgáltatással kapcsolatos ajánlati eljárásban felelős személyek panaszolt tevékenységének vizsgálatára lefolytatják a kamarák etikai bizottságai. A TMSZ tagjait érintő etikai vizsgálatban indokolt a TMSZ tájékoztatása, illetve etikai bizottságának az eljárásba való bevonása.

Amennyiben az etikai panasz alaposnak bizonyul, két eset lehetséges:

- ha az etikailag elmarasztalandó személy mérnöki, illetve építész kamarai tag, az eljáró etikai bizottság a kamara etikai-fegyelmi szabályzata szerinti határozatot hoz,

- ha az etikailag elmarasztalandó személy nem mérnöki, illetve építész kamarai tag, az eljáró etikai bizottság nem hoz határozatot, de a tényállást vizsgálja és rögzíti. A bizottság dönthet úgy, hogy az iratokat az általa indokoltan tartott természetes, illetve jogi személyekkel megismerteti, továbbá nevek nélkül, illetve esetleg nevek közlése mellett az anyag – a tanulság kedvéért – publikálható is.

Az „Ajánlás” kidolgozói vállalják, hogy a mérnöki és építészeti szolgáltatásokkal kapcsolatosan felmerülő döntőbíráskodási eljárásokban – felkérésre – részt vesznek, független döntőbírási tagot delegálnak, illetve a döntőbírási eljárás megszervezésére/lefolytatására is esetleg vállalkoznak. A FIDIC által regisztrált magyar és külföldi döntőbírók listája a TMSZ-nél rendelkezésre áll.

Kelt: Budapest, 2011. május 28.

Dr. Greschik Gyula
elnök
Etikai-fegyelmi Bizottság
Magyar Mérnöki Kamara